

UDL

PRENSA
CORONA

NÚM 16 - SETEMBRE/OCTUBRE 1995 - 250 PTA

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

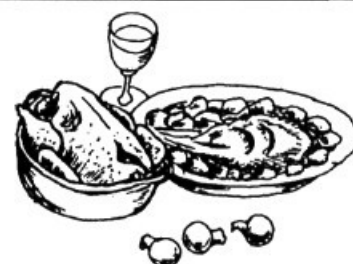
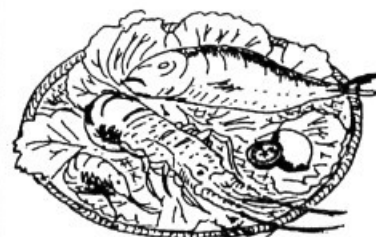
ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

El **bar - restaurant del Poliesportiu** el ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon Profit!

Carretera d'Inca a Artà nº 125
LLUBÍ - MALLORCA
TELF. 85 70 36

NUM 16. Set.- Oct. 1995

Preu: 250 pta.

Revista Bimestral de Llubí

Edita:

Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM-253-1993

Equip de Redacció:

Jaume Alomar Serra
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompert i Vanrell
Maria Antonia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planés i Martorell

Portada:

Miquel Moll

Fotografia:

Pere Planes i Martorell

Publicitat:

Esperança Llompert i Vanrell
C/. Bernat Coll, 2
Telèfon: 52 25 27

Han col.laborat:

Antoni Gelabert Perelló
Joan Galma Contestí
Joan Rosselló i Vaquer
Club d'Esplai es Turó

Assessorament lingüístic:

Antoni Contestí Vives

Correspondència:

Revista Udol
C/. Traginers, 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:

ETIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

**Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors**

EDITORIAL

Rectificar és de savis

Qui ho havia de dir? Qui havia d'anar a rumiar que un torneig amb tanta de popularitat i fama, almanco fa uns quants anys, acabàs de tal manera?

Qui no recorda, no ha plogut molt de llavors ençà, la quantitat i qualitat dels equips que feien la seva inscripció al prestigiós torneig?

Ha estat, enguany que anàvem per la 11ª edició, el definitiu adéu al torneig?

La resposta, estimats i benivolguts lectors, no la tenim nosaltres, la resposta la tenen els participants i organitzadors. Ja que parlem dels organitzadors, qui forma part del comitè organitzatiu? Qui ho organitzava? On era l'organització el dia de les semifinals? ¿No era obligació seva ésser al Poliesportiu i prendre cartes a l'assumpte i notificar i deixar ben clar si en el partit que enfrontava el Bar David i Cuines Jordà s'havia de tirar penals o en cas contrari disputar pròrroga?

¿No havia d'ésser allà per també exposar que un jugador de l'equip de Maria va ser alineat indegudament en el partit que l'enfrontava a l'equip llubiner de Fusteria R. Munar?

¿Per què, entre les opcions que s'esmentaven, es volien repetir les semifinals una vegada jugades?

¿Per què, una altra opció presentada (es va fer, però degut a la negativa entre els equips a posar-se d'acord no es va dur a bon port), el Bar David i el Cuines Jordà s'havien de jugar el pas a la final mitjançant la ridícula fórmula del cara o creu?

Creim, sincerament, que no s'hauria d'haver arribat a aquest extrem o situació; el que ha succeït enguany, el temps serà el jutge i dictarà sentència, a la llarga farà molt de mal al torneig, un torneig que en el seu temps, repetim no ha plogut molt de llavors ençà, va ser considerat un dels millors de l'illa.

Els equips participants n'han quedat farts i cansats, entre d'altres coses, de la incomparança dels àrbitres, de la falta de pilotes a algun partit; en una paraula n'estan cansats de la manca de serietat del torneig.

A més s'obren tot un seguit d'interrogacions, a més de les ja exposades, que demanen resposta:

-¿Què se'n faran dels doblers que estaven destinats a pagar els àrbitres si els àrbitres a una sèrie de partits no van fer acte de presència?

-Per què no venien els àrbitres?

-¿És cert el que es diu que una persona aliena a l'organització (quina organització? demanen els equips participants) es va dedicar a telefonar a la Federació Balear de Futbol Sala i va dir que tan sols existia un grup i que l'altre grup s'havia anul·lat?

-Per això no compareixien els àrbitres?

-Si és cert quina persona ho duia a terme?

-Si això és cert, per què a la segona vegada que va succeir aquest fet l'organització o qui pertocàs no va prendre cartes a l'assumpte?

-¿Per què algú de l'organització al segon pic que va ocórrer no va telefonar personalment a la Federació negant el que el suposat "detractor" del torneig comunicava?

-Per què va tornar a succeir el mateix?

-Què va succeir a les semifinals? Per què no va tornar a fer acte de presència els àrbitres? Algú va tornar a telefonar dient que no hi havia semifinals?

Com veis hi ha molts d'assumpptes per aclarir; som conscient que són molt mals d'aclarir però no estaria de més que algú o alguns donassin als equips participants explicacions sobre els desagradables fets que han marcat el devenir del torneig, fets, n'estam convençuts, que hauran donat i malmès aquest prestigiós torneig.

Tal volta, si no es donen explicacions, l'organització es trobarà l'any que ve amb 4 o 5 equips disposats a participar.

Dubtam, però, que malgrat es donin explicacions, que alguns equips tornin enrera amb allò que havien comentat: la negativa a participar fins que no es vegi una cosa sèria i clara.

Creim que l'Ajuntament ha de prendre les regnes i intentar arreglar i compondre tot allò que aquest any no ha funcionat. El primer que li demanariem seria que donàs cara i explicacions davant els equips participants a l'edició d'enguany.

Hi ha temps i rectificar diuen que és de savis; més endavant, per ventura, ja serà massa tard.

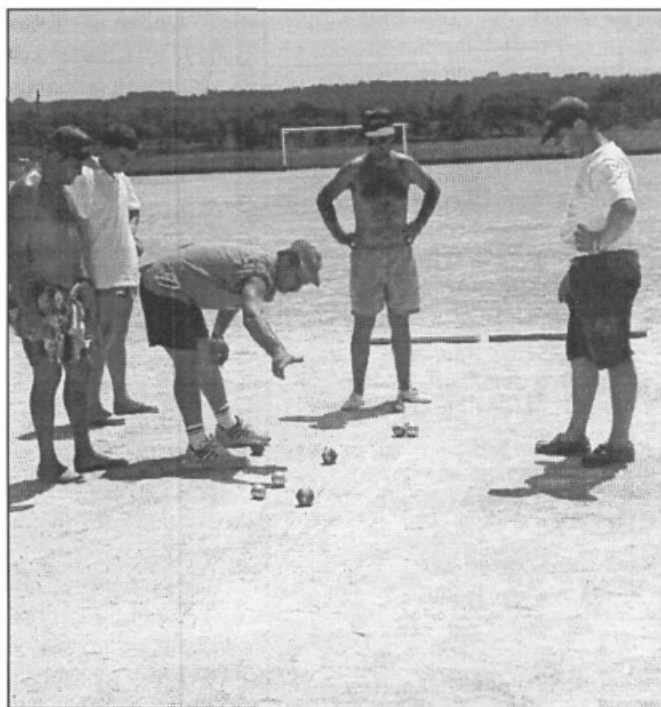
Festes de sant Feliu 95

Any rera any les festes de sant Feliu són l'acte que més uneix el poble en els calorosos mesos d'estiu. Quinze dies abans ja esperam que arribin els programes per poder-los comparar amb altres festes passades o, també, per poder-los comparar amb altres d'altres pobles. Enguany l'espectació es resumia en saber com ho faria el nou consistori.

Els xeremiers i els capgrossos encetaren la festa. Molts nins pujaren fins a la plaça per deixar-se encalçar pels caparrots; això va ser el 28 de juliol. Més tard s'inauguraren les exposicions que tanta espectació creen a les festes. Aquest any només n'hi va haver tres: una de fotografia que ressaltava la temàtica dels molins al Casal de Cultura; una de brodat a ca ses Monges i la dels treballs dels cursets d'adults que es du-gueren a terme l'hivern passat. En el programa d'exposicions que sortí al carrer s'hi podia observar la constatació d'una altra exposició de plantes que no es va fer. La mostra en qües-tió havia de fer-se al nou casal de la tercera edat però els contratemps no deixaren que es pogués realitzar.

El que tampoc sembla que tengué bon final va ser la se-mifinal de futbol sala. Problemes d'organització i entre equips no deixaren que el torneig arribi al seu punt i final.

La primera nit de Rock va anar a càrrec dels grups "En el

La petanca, un esport que retorna després de molts d'anys

Exposició fotogràfica sobre molins

nombre del padre", "Prisión de Acero", "Rompiendo Cuerdas" i el grup illenc, conegut a tot l'Estat, "La Granja".

El moment més animat de la nit arribà amb l'actuació d'aquests darrers, els quals van dur públic de fora poble.

Els focs d'artifici s'atorgaren el paper d'encetadors de les festes i un any més reuniren el silenci general del poble.

La petanca pareix que torna a reviure com temps abans a Llubí. Aquest esport va tenir un lloc en la programació del dia 29 de juliol. Les instal·lacions del poliesportiu han acollit tres pistes de petanca. No va fer llarg la gent que hi anà però essent tan recent el seu ressorgiment és més normal.

El matí d'aquest mateix dia comptà amb una festa infantil a la plaça de l'Església amb jocs de trencaolles, cintes, coregudes i altres jocs. Molts de pares s'aixecaren prest per acompanyar els seus fills a la plaça. Els al.lots havien d'anar-hi vestits tal com s'indicava en el programa. Després dels

**CLEAN
MARKET**
S.L.

- Productes químics
- Accesoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

**ALUMINIS
ALOMAR**

- ALUMINIS
- VIDRES

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

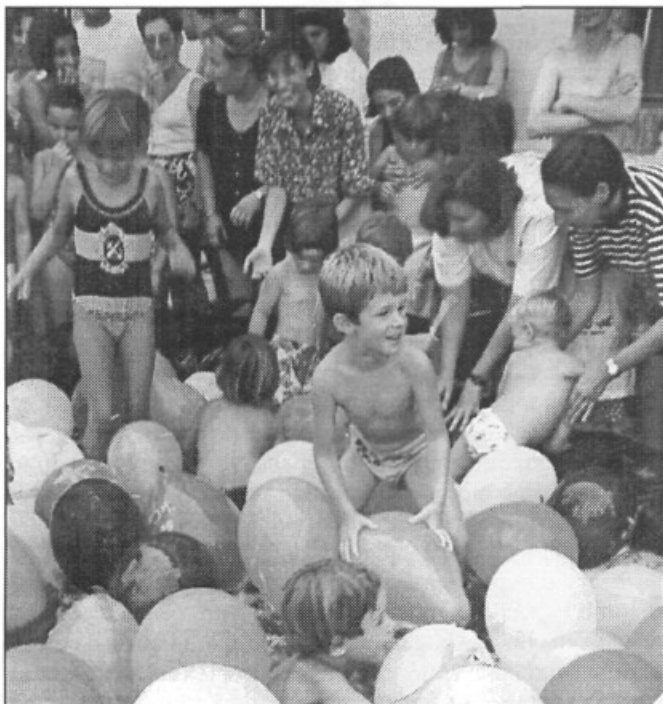
jocs se'ls obsequià amb gelats si havien participat.

Després de dinar poguérem pair la menjada amb el partit de futbol del CDA Llubí contra una selecció sineuera. Aquesta selecció de jugadors del poble veïnat hagué de ser un tant improvisada ja que l'equip que es presentava en el programa com a contrincant era el CD Murense. Possibles problemes desbarataren els plans establerts.

La conferència de les festes la va fer en Miquel Munar de son Frontera. Aquest llubiner, interessat en recuperar el bagatge cultural deixat pels nostres avis, parlà dels batles llubines i els malnoms del poble.

La revetla recuperà els colors de la nit. Tant els que sabien ballar com els que no volgueren marcar-se uns passos de ball ben alegres. Els músics que hi posaren la nota fresca varen ser els de l'"Orquestra Canyamel" i "Orquestra Piscis". No hi hagué pressa en anar-se a dormir i la festa s'allargà més del que s'esperava.

El dia 31 de juliol es despertà per poder córrer al cós. Diverses categories de cavalls i mules s'enfrontaren en corre-

els més petits es diverteixen amb les bufetes

En Miquel de «Son Frontera» explicant quins foren els batles anteriors

gudes. Aquest acte sempre reuneix any rera any a un gran nombre de participants i públic.

L'horabaixa va ser per descansar els més poc esportistes o per veure el fruit de tantes hores d'entrenament. La XVª Carrera Popular Sant Feliu '95 va fer pujar a la gent fins a la plaça per fruit d'unes hores de festa (veure notícia XV Carrera Popular Sant Feliu '95).

La final del Futbol Sala, malgrat aparèixer en el programa, no es dugué a terme per problemes abans esmentats.

I arribà amb el vespre l'acte que més gent reuní a la plaça: L'actuació d'en Tomeu Penya. Abans d'ell actuaren les orquestres "Géminis" i "Lord Byron". El cantant de Vilafranca va ser el causant del nombrós públic llubiner i forà que es decidí a ballar en el minúscul trosset que et deixaven els altres. Un altre any va ser el protagonista de Sant Feliu.

El darrer dia de juliol s'inicià amb Jocs d'aigua a la piscina municipal. Aquesta activitat l'organitzaren els monitors del curset de natació. Diversos jocs d'aigua formaren la fes-

GRUPO
UNAGRAS

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

La carrera es a punt de començar, sincronitzau els rellotges!!!

Bot i bauxa anima la mainada llubinerà

Na Francesca Maria arriba somrient a la meta

ta que atragué a molts d'infants al poliesportiu.

A les sis de l'horabaixa una altra festa infantil entretingué la juguera dels al.lots. El grup d'animació infantil "Bot i Bauxa" va fer ballar més d'una hora els nins amb cançons i dances. Molta gent s'acostà a la Plaça de l'Església per contemplar-ho.

Aviat seran quasi nostres el grup de teatre "Picadís". La vetlada teatral, un cop més, va ser protagonitzada per ells. La comèdia representada va ser "Un xalet a s'Estaca". L'actuació dels actors només es salva per la representació del protagonista, seguida per un allau d'interpretacions funestes i per un argument típic que feia mostra del més pur teatre popular, de contingut pobríssim i de comicitat estantissa, ronçosa i mancada del més mínim grau d'humor intel·ligent. Poques vegades aconseguiren fer escapar la riallota del públic, el qual no hi posà interès algun en la comèdia. L'argument partí de l'estructura clàssica del teatre popular (tantes vegades duit a escenari).

El dia de sant Feliu celebrarem de ben matí el nostre patró amb l'Ofici Solemne. Molts dels nostres vilatans que no resideixen al poble pugen per celebrar el dia Patronal amb la família i així un any més l'església s'omple fins alt. Enguany també es feren les ofrenes i els balladors oferiren les seves dances a Sant Feliu. Ell pregó aquest any el va fer el conegut rector, poeta, escriptor i col·laborador en les tasques d'ajuda

Jaume Vallespir Coll

N.I.F.: 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 Llubí (Balears)
Tel.: 52 22 43

FORN

Especialitat en: tartes de boda,
comunions, batiments... ensaïmades
i gran assortiment en pastisseria

Creu, 48 - Tel. 52 20 66 / 67 - Llubí

Na Maria està a punt de donar la sortida als participants

del centre d'“Es Refugi” Jaume Santandreu. Santandreu recità una llarguíssima glosa on evocava l'esperit llubiner i les seves característiques. Després del pregó es convidà a tothom que en volgué a un refresc a la Plaça que consistia amb olives, patates, refrescs...

I com és popular entre nosaltres després del grandios àpat del Diumenge de festes es va donar pas a la Carrera Ciclista. Nombrosos equips es concentraren a Llubí on competiren en categories.

Malgrat no formar part del programa el partit de les nines de la Peya Blaugrana contra les nines de Maria de la Salut va aconseguir atreure un gran nombre de públic. Podem destacar el joc de les llubineres que, malgrat ser més petites, guanyaren en els penals per tres a un.

A les nou i mitja del vespre es donà pas a l'actuació de més qualitat del programa de festes i per tant a un dels fets que més el salvà. L'actuació en esment va ser la del grup “Cap-Pela” formada per una desena de joves. El repertori, cantat a capela, inclogué diverses cançons espirituals d'arreu del món i altres cançons més reconegudes com “Yesterday” dels “Beatles” o “Stand by me”, entre d'altres. Aquest grup, que s'inclogué en el programa de festes sense saber-ne del que es tractava realment, va ser el que més va fer entusiasmar al públic.

Com ja és habitual en el dia de sant Feliu els balladors de

“Taparers en Festa” amenitzaren la nit acompanyats per la música de “Guitarres, Castanyetes i Bulla de Sencelles”. Quan s'acabà la seva actuació es donà pas a la Ballada popular.

El darrer dia de festes: el 2 d'agost inclogué un partit de futbol entre el Juvenil Sallista i el CDA Llubí (veure informació esportiva).

Al vespre es convidà a menjar coca i gelat a tothom que en volgué. L'actuació de la banda de música de Santa Margalida posà la nota forta al vespre. Una actuació molt digne d'elogi.

El darrer plat va ser el karaoke. Una llarga llista de gent debutà com a estrella de la cançó en la darrera nit de festes. El dia del karaoke va ser ja un acte cantat molt abans de què sortissin els programes. Així si algú hi volia participar va tenir temps abans per aclarir-se la gargamella.

La Traca final conclogué les festes un any més davant la pena i l'esperança de les festes vinents.

Aquest sant Feliu 95 havia estat esperat per a molts per motius diferents. A l'organització de les festes li faltava agilitat, variació i una mica de cura. Alguns dels actes del programa anaren coixos i es salvaren en alguns moments i altres encengueren l'esperit de sant Feliu. Per altra banda la regiduria de cultura era novella i la novatada passava més per alt.

Tot i això suposam que res impedirà que ens ho passem bé en dies com aquests. Molts d'anys des de l'equip de redacció de la revista “Udol”.

Pub
6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

FUSTERIA
RAFEL MUNAR

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

Carnisseria
Castell

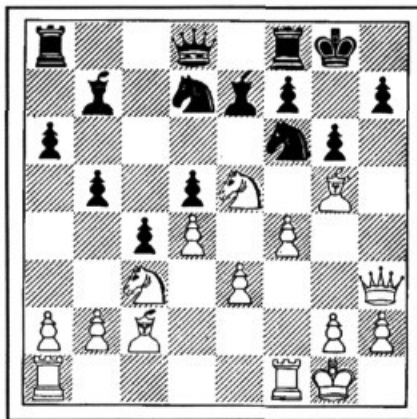
Plaça de l'Església • Tel. 52 20 59 • Llubí

El sis caires i l'escacs

El Pub Sis Caires va organitzar el seu segon torneig d'escacs. Fa uns cinc anys el Pub de la Plaça premiava amb un viatge a Menorca al guanyador del torneig, va ser Toni Gelabert Perelló.

La segona edició es va jugar amb una lliga i els quatre millors classificats passaven a jugar les semifinals, el guanyador de cada partida era el millor de tres per les quals cada jugador tenia 30 minuts per pensar.

El guanyador va ser en Llorenç Pol·lencí, el segon classificat en Toni Gelabert i el tercer n'Andreu Planes, i s'endugueren un viatge a Menorca, 10.000 i 5.000 pessetes respectivament.

“L’humor dels pobles” a Llubí

Una bona part dels integrants de la població civil llubineira no es perdé el programa que la cadena palmessana “Canal 4” dedicà a Llubí el dia trenta d’agost.

El programa gravà imatges de la nostra gent i dels racons típics del poble. Entrevistà a diversos llubiners, la majoria dels quals formaven part d’alguna associació cultural. En el programa hi assistien convidats en Biel Frontera Coramet i en Toni Servera Municipal com a testimonis directes. Ambdós contestaren les preguntes del presentador i donaren a conèixer més àmpliament els nostres costums. El que més s’esforçaren en reflectir fou la nostra idiosincràsia i els fets singulars que han despertat el poble de la monotonia habitual del dia a dia. Per als qui en foren protagonistes directes suposam que va ser una experiència entranyable. Al manco tendran una cosa més per contar als amics o, si va bé, als néts.

Nou President de la Comunitat d’Usuaris

El 18 d’agost es convocaren els usuaris afectats per la conducció d’aigua cap a Palma de la conca de “Sa Marineta” a una reunió al Casal de Cultura. El principal motiu de la reunió era la constitució de la Comunitat d’usuaris.

El poc interès per part dels ajuntaments afectats i dels propietaris de pous desmotivà els organitzadors de la reunió. Alguns ajuntaments convocats ni tan sols es presentaren, alguns d’ells com Inca que són propietaris de pous que abasteixen els ciutadans. Per altra banda altres com Sineu i Santa Eugènia informaren als propietaris dels pous del seu municipi i es preocuparen d’assistir a l’assemblea. Molts dels titulars dels pous no foren informats del dia ni del lloc de la reunió per la qual cosa és fàcil especular que l’escàs interès sobre el tema influirà grandiosament en el moment de tornar a posar en marxa les bombes d’extracció.

Per a la Presidència de la Comunitat hi hagué dos candidats: Guillem Perelló (ca’n Fiolet) i José de Luna (de Muro) quedant elegit aquest darrer per l’assemblea. Així mateix quedà un representant de l’ajuntament de Muro i un del de Llubí per formar part com a vocals de la constituïda comunitat.

Potser una mica més de ganes per part de tots i dels ajuntaments ajudaria a informar i a pitjar un poc el carretet contra el travassament de l’aigua o, si més no, per fer les coses ben fetes.

F U S T E R I A
BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

“SA
NOS
TRA”

CAIXA DE BALEARS

Les tapareres es despertaren malaltes

A mitjans d'agost es descobrí una petita oruga que incubava dins de les tàperes i que les feia malbé. Aquest fet paralitzà la recollida i venda del producte per part dels comerciants de Llubí i Campos. La Cooperativa llubinerà sol·licità a la Conselleria d'Agricultura que els tècnics estudiassen la malaltia que afectava la collita. Es recolliren mostres de les petites orugues i s'enviaren a les universitats de Múrcia i Andalusia on seguien el procés d'incubació. De les larves recollides de l'interior de les tàperes se'n formaren unes diminutes crisàl·lides, que una vegada incubades es converteixen en moscards molt petits. Segons pareix aquest insecte de difícil classificació ha estat detectat a bona part de l'àrea Mediterrània on es cultiva la planta, encara que no se sap el tipus de fungicida a utilitzar en un cas com aquest.

S'ha sentit a dir que mai els nostres padrins havien recordat una plaga com aquesta i talment ha aparegut en els mitjans de comunicació. Però segons informació oficial sembla ser que una plaga similar afectà les nostres collites fa uns cinc anys. Aquesta epidèmia s'assolà als fruits a les darreries d'agost, quan ja deixen de fruitar, i potser per això no s'escampà gaire la malaltia per part dels comerciants.

La producció de tàperes en el que es duia d'estiu, havia superat les 12 tones que es recolliren a l'estiu passat. Ha estat una llàstima que la plaga fes malbé els fruits perquè molta gent es dedicava a recollir-les per poder passar millor la setmana (sobretot els joves) i, a més a més, perquè anaven més cares que en anteriors temporades.

Breus premsa forana

-Ens acaben d'arribar exemplars d'una nova publicació. El seu nom és Punt informatiu Pollença i n'és el seu director Gràcia Sánchez Font. El seu objectiu és omplir el buit de mitjans d'informació locals que hi ha a la localitat de Pollença. Desitjam de tot cor un camí planer per aquest nou company d'aventures. Bon viatge i en coses que siguin de necessitar ja sabeu on ens teniu! Ànims!

-Com ja us vam informar a la passada revista a la seu de l'as-

sociació de la Premsa Forana de Mallorca es van celebrar eleccions a la presidència. El dia elegit fou el 10 de maig i en sortí elegit president Miquel Company de "Mel i Sucre" de Sant Joan; vice-president: Magí Ferriol de "Fent Carrerany" de Maria de la Salut; tresorera: Maria Galmés de "Flor de Card" de Sant Llorenç d'es Cardassar; secretari: Jaume Català d'"Es Molí Nou" de Vilafranca; vocals: Joana Mora de "Llum d'Oli" de Porreres, Jaume Taberner d'Ariany i Gabriel Mercé de "Veu de Sóller".

A tots ells els desitjam sort i ventura en aquest difícil repte que han assumit però que amb l'ajut de les diferents revistes que formen l'Associació, més senzill els resultarà assolir aquest repte.

VIII Edició de la volta en moto

La volta en moto que es fa cada any per la Serra de Tramuntana en aquesta edició va sofrir unes petites variacions en el seu recorregut. Abans es partia de Llubí cap Andratx per l'autopista cosa que feia que el grup es dispersàs considerablement. Enguany es va creure oportú un recorregut alternatiu per fer més "pinya".

Any rera any la cursa creix en número de participants, hi havia unes 70 motos a més d'alguns cotxes. Tothom desitja llogar la moto amb molta cilindrada i a viure l'aventura de fer turisme motoritzat per la Serra. Durant dos dies els llubiners es desfressen de motoristes i pel poble no es deixen de veure motos per amunt i per avall.

Registre Civil de Llubí

Llubí, 13 d'octubre de 1995

Naixements:

Jaume Perelló Llompart, dia 16 juliol 1995
Rafel Vila Garcia, dia 7 setembre 1995
Marcel Regueiro Cano, dia 3 setembre 1995
Pau Rosselló Martí, dia 22 setembre 1995
Damià Jaume Castell, dia 6 d'octubre 1995

Matrimonis

Jaime Bauzá Gelabert amb Francisca Carrió Gelabert, dia 15 juliol 1995
Juan Gayà Perelló amb Encarnación Castillo Porcel, dia 9 setembre 1995
Antoni Alomar Torrens amb Francisca Cladera Ramis, dia 7 d'octubre 1995

Defuncions

Catalina Perelló Real, dia 9 juliol 1995
Catalina Perelló Galmés, dia 17 juliol 1995
Joan Bauzá Serra, dia 29 agost 1995
Juana Ana Gelabert Rigo, dia 24 setembre 1995
Andrés Feliu Torrens, dia 30 juny 1995
Catalina Bergas Ramis, dia 8 juliol 1995
Gabriel Alomar Perelló, dia 18 juliol 1995
Miguel Ramis Cladera, dia 20 juliol 1995
Maria Nadal Planas, dia 14 agost 1995
Apolònia Bauzá Florit, dia 12 d'agost 1995.

PP-UM no acceptà a Damià Perelló com a representant de l'Ajuntament a la Comunitat d'Usuaris

Després de les vacances del mes d'agost en què l'activitat política va ésser inexistent, ja que els nostres polítics també poden gaudir d'un període de vacances estival, el mes de setembre es va reprendre l'activitat amb dos plenaris dels quals destacarem els següents acords:

-Aprovació de l'horari d'ús del despatx de regidors.

Es va aprovar per unanimitat establir un horari per a l'ús d'un despatx pels regidors de l'Ajuntament, i d'aquesta manera els ciutadans es podran dirigir als regidors per a plantejar-los les qüestions que considerin oportunes, queixes, suggerències etc. L'horari aprovat fou el següent:

PP: Dimarts i divendres de 5 a 9 del vespre.

PSM: Dilluns i dimecres de 5 a 9 del vespre.

-Proposta sobre el nomenament del representant tècnic a la Comunitat d'Usuaris del Camí de Muro.

-Tenint en compte que l'Ajuntament de Llubí té un representant, que és vocal d'aquesta Comunitat, el grup municipal PSM presentà al geòleg Damià Perelló i Fiol, membre de la Coordinadora per a la defensa de les aigües de Sa Marineta, ex-regidor de l'Ajuntament i membre de la Comissió de tècnics que va representar els Usuaris, com a persona més adient per a representar l'Ajuntament de Llubí a la Comissió redactora dels Estatuts i Ordenances de la Comunitat d'Usuaris del Camí de Muro.

La Sra. Batlessa, va manifestar la seva disconformitat a la proposta de nomenar a Damià Perelló com a representant de l'Ajuntament a la Comunitat d'Usuaris, ja que el representant legal de l'Ajuntament, per llei, és la Batlessa i aquesta és qui assumeix la representació o el regidor a qui ho delegui.

Per part del PP tampoc es va donar suport a la proposta del grup PSM però el PP manifestà la valuosa capacitat i feina duta a terme fins el dia d'avui pel Sr. Perelló.

Finalment es va desestimar a Damià Perelló com a representant de l'Ajuntament de Llubí amb els vots en contra del PSM-UM. D'aquest acord pres per l'Ajuntament crec que hem de destacar dues coses principalment:

*Que un dels pares dels estatuts de la Comunitat d'Usuaris, un dels millors experts a Balears en temes hidràulics no ha estat acceptat com a representant de l'Ajuntament de Llubí, quan a la legislatura passada ja ho era (i tampoc formava part de l'Ajuntament).

*La poca informació del PP-UM sobre la Comunitat d'Usuaris. El PP-UM es referia en tot moment a la Comunitat d'Usuaris per a referir-se a la Comissió redactora dels projectes d'Estatuts i Ordenances, que és l'única cosa ara per ara constituïda, d'acord amb el que diu l'article 201 del reglament del domini públic hidràulic; han rebutjat un tècnic, i a la vista del que parlen els és ben necessari ja que per dir-ho clar no s'enteren de res.

-Proposta d'obra per incloure dins el romanent del PAE-95

L'Ajuntament aprovà per unanimitat demanar al CIM que inclogui dins el romanent del PAE-95 l'obra consistent en l'adesament i reparació de voravies dels carrers Sant Feliu, Rector Tomàs, Son Bordoï i La Carretera. L'import del presupost de cada carrer, redactats per l'Aparellador municipal,

són els següents:

Son Bordoï.....	2.513.725
Sant Feliu.....	3.040.972
La Carretera	12.268.072
Rector Tomàs.....	2.940.003

Respecte a les mocions i propostes d'urgència hem de destacar:

*Moció sobre el rebuig a les proves nuclears.

El PSM va presentar una moció en la qual es rebutjava el trencament de la moratòria pactada entre les potències nuclears per part del govern francès i el reinici de les proves nuclears per part d'aquest país; també es felicitava l'organització ecologista GREENPEACE per la seva tasca en obstruir la realització d'aquestes proves; reclamar el dret a l'autodeterminació de tots els pobles, lluny del sistema mundial basat en l'imperialisme i el domini colonial.

Aquesta proposta va ser aprovada per unanimitat.

*Moció sobre el salari social

En aquesta moció presentada pel grup municipal PSM, la qual fou aprovada per unanimitat, es feia referència a que els Serveis Socials del nostre Ajuntament continuïn el cens de persones necessitades i que es puguin beneficiar del salari social.

*Moció sobre la sol·licitud del projecte de delimitació del torrent de can Tabou.

Aquesta moció també era presentada pel grup PSM i també fou aprovada per unanimitat. En aquesta es demanava, a la Conselleria d'Obres Públiques la remissió a l'Ajuntament del projecte de delimitació dels terrenys públics i privats del torrent de can Tabou per a saber exactament el seu llit.

*Moció sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears

Després del trist paper que diputats de Balears del PP i PSOE feren a la Cambra Baixa el PSM presentà aquesta moció per a destacar que la reforma de l'Estatut era una fita històrica que ens hagués equiparat a les Comunitats Autònomes anomenades històriques o de via ràpida.

Però primer la sublevació franquista del 36 i després "Pacto Autonómico" signat pel PP-PSOE, partits que no han fet cap favor al poble de les Balears, ja que sols miren per ells, la qual cosa ha estat nefasta per assolir més autogovern a les Illes.

Finalment la moció destacava que les Illes Balears són les úniques illes de la Unió Europea sense un règim fiscal que no contempli la insularitat.

La moció en aquest cas fou aprovada pels 4 vots a favor del PSM i l'únic d'UM, s'hi oposaren com era d'esperar els del PP.

*Moció sobre la gestió del servei municipal de subministrament d'aigua potable i sanejament.

Per unanimitat s'aprovà la proposta de la Batlessa de notificar el Consorci del Pla de Mallorca que aquest Ajuntament no autoritzarà el traspàs de l'explotació del servei de subministrament d'aigua potable d'aquest municipi a Cadagua. S.A., fins que no s'hagin acabat totes les obres projectades, particularment l'execució del depòsit regulador d'aigua potable i del pou.

Jaume Alomar Serra.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

Biblioteca Pública Municipal de Llubí

Tel.: 85 70 02

HORARI D'HIVERN

DILLUNS, DIMECRES I DIVENDRES

18:00 a 20:00 h.

DIMARTS I DIJOUS

12:00 a 14:00 h.

EL DARRER DISSABTE DE CADA MES:

OBERT DE 10:00 a 13:00 h.

**Consell Insular
de Mallorca**

De la persecució a la Direcció General d'Estratègia Turística del Ministeri de Comerç i Indústria

El seu nom és Celestí Aomar i Mateu però els seus amics més pròxims l'anomenen "Tino"; el nostre personatge, casat i amb dos nins i dues nines, va néixer a Llubí l'any 1949 i actualment té 45 anys.

Llicenciat en Geografia i Història per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) també va fer i aprovar les oposicions a Tècnic Superior de l'Estat.

Vàrem elegir en "Tino" perquè vam considerar que seria oportú que ens contàs tot un seguit de vivències que li han proporcionat aquest 45 anys de vida. Parlàrem de la seva infantesa a Llubí, dels seus anys viscuts a Barcelona, a Mèxic, dels seus càrrecs de tècnic i de moltes més coses que ara tot seguit podreu gaudir.

-Vas llicenciar-te en Geografia i Història a Barcelona, no és així?

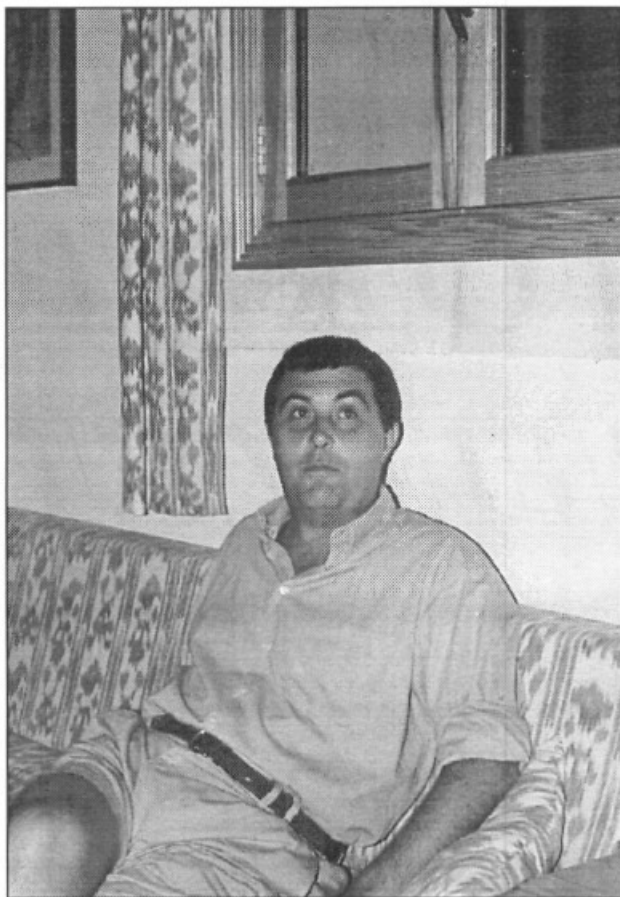
-Sí, primer vaig començar estudiant Biològiques però ho vaig deixar als dos anys i vaig tornar a Mallorca on em vaig matricular a Geografia i Història. A Palma vaig cursar-hi els dos primers anys i els tres darrers els vaig cursar a Barcelona.

-Com estaven les coses a Barcelona durant aquells anys?

-Record que hi vaig anar a l'any 1967 i hi vaig estar fins a l'any 1970. Pensa que van ser uns anys de molt moviment estudiantil; vaig viure el maig del 69 i totes les mogudes estudiantils d'aquella època.

-Es pot dir que mitjançant aquests moviments estudiantils, aproximadament a l'any 69, va començar la teva lluita contra el règim d'aquell temps?

-Sí, però les meves inquietuds polítiques neixen ja de molt petit, neixen a la rebotiga de casa meua, a l'apotecaria. Allà sentia parlar i discutir de política; tenc records de coses que per

l'edat que tenia no tocava tenir: el conflicte de l'UEF, la unificació d'Hongria. En aquells temps ja eren temes que es parlaven molt.

Passant ja a la meua vida a Barcelona, com a estudiant, van sols pensa que el contrast entre la vida d'un poble com Llubí, d'uns 2000 habitants, i la d'una ciutat com Barcelona, amb tres milions d'habitants era molt gros. A més Barcelona era una de les ciutats, parlant políticament, amb més avantguarda intel·lectual. A la majoria d'estudiants ens van fer participar o ens van fer tenir inquietuds amb els moviments estudiantils; la gent ja sia per

motius personals, per la forma de ser o per circumstàncies de la vida s'hi aficava més o s'hi aficava manco. Jo, per circumstàncies de la vida i per la forma de ser, vaig ser uns dels qui s'hi van aficar més.

-Quins objectius perseguia, com a membre fundador que fores, l'Organització Comunista d'Espanya -Bandera Roja?

-Era tot un procés; ara amb la història s'ha vist que era un procés global, comú pel caràcter i pels matisos que sempre la persona humana hi posa a les coses.

Bandera Roja va ser una de les sigles importants on hi van quedar englobats bastants militants antifranquistes.

Personalment la gent que coneixia a Barcelona i que estava més pròxima era la de Bandera Roja i per aquest motiu quan a Palma vam iniciar els primers grups d'estudiants contraris al "movimiento", estudiants tots antifranquistes i que posteriorment vam entrar en contacte

amb sectors estudiantils vàrem creure que Bandera Roja encaixava amb allò que volia ser el nostre radicalisme, la nostra forma de pensar poc ortodoxa i que finalment va ser un front comú que va englobar-se dins el Partit Comunista d'Espanya (PCE). Es va englobar per poc temps però s'hi va englobar fins a la mort d'en Franco; va ser, el moviment antifranquista d'esquerres, un moviment bastant cohesionat, no sols per les sigles sinó també per les posteriors plataformes unitàries que van sorgir en aquell moment.

-Més endavant, com ja has comentat, Bandera Roja, s'engloba dins el PCE. Teníeu els mateixos objectius?

-La majoria de gent cercava la fi de la dictadura i aquest era el gran objectiu. Ideològicament hi havia moltes discussions que confortaven un procés de debat però, ho repetesc, l'objectiu principal era la lluita anti-

"Les meves inquietuds polítiques neixen a l'apotecaria, ja de molt petit"

franquista.

En aquells moments el PCE era l'instrument més fort i per aquest motiu una gran part de gent s'hi englobà.

-Quin temps hi militares?

-Vaig sortir-ne quan va morir en Franco; quan morí en Franco el plantejament ja no era una lluita antifranquista sinó que cadascú s'havia de situar dins el seu pensament i per això es va fer un procés ampli, no personalment sinó col·lectiu de gent que va abandonar el PCE i va fundar el Partit Socialista de les Illes.

-Posteriorment es crea o crees el PSI. Per què l'any 1976 presentes la dimissió?

-Perquè era un procés, un moment en què s'estaven formant les opcions polítiques que havien de tenir vida als anys posteriors. Quan nosaltres vam sortir del PCE i vam poder crear el PSI hi anàvem amb una idea de què allò que havia d'ésser el PSI havia d'ésser un gran moviment nacionalista, que no sols fos d'esquerres sinó que tengués una vertent cap allò que era el nacionalisme moderat.

Fer un partit nacionalista moderat que agafàs fent d'esquerres moderada i gent de centre no era possible i per això hi va haver una sèrie de gent que vam quedar fora sense pertànyer a cap grup polític i una altra que es va afegir al PSOE per motius que ells creien convenients.

-La lluita contra el franquisme era el principal objectiu d'aquests partits que militares

*"Vaig ser perseguit
bastantes vegades"*

o n'hi havia d'altres?

-Primer no dic que no fos l'objectiu d'aquests partits sinó que era l'objectiu de la gent que s'hi aficava en aquests partits, fet que és molt distint.

Evidentment supòs que hi havia d'altres objectius, prova d'això és el fet que existeix encara el PCE, Esquerra Unida... Aquests partits ja devien

tenir certs objectius, no sols els de lluitar contra el règim, devien tenir certs objectius que han anat modificant i evolucionant però que ja existien en aquell moment. De fet part de la gent que estava dins organitzacions que en aquells moments es deien marxistes, d'esquerres, perseguia un objectiu fonamental: la lluita per unes llibertats i per establir una situació democràtica en aquest país.

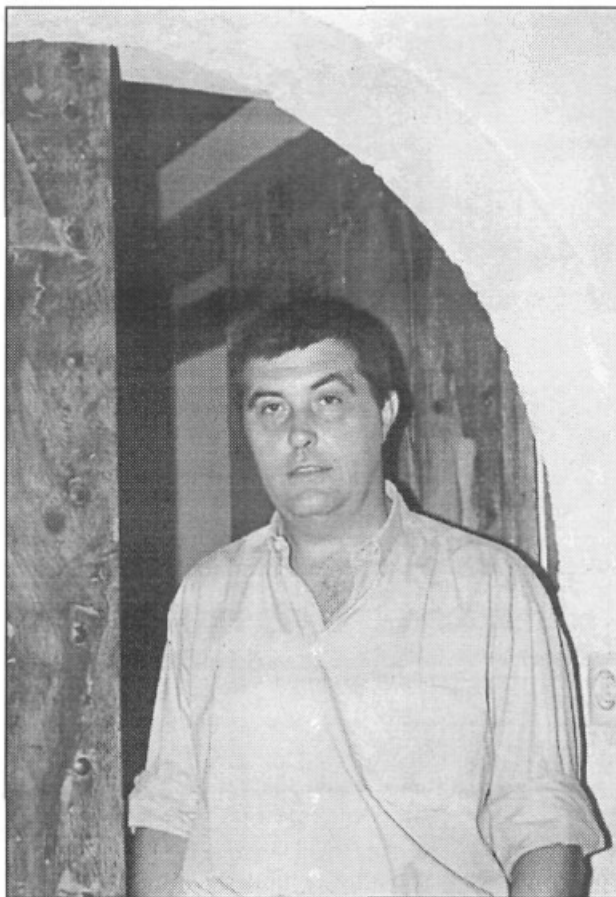
-Com es presentaren les primeres eleccions democràtiques del 1977 on fores cap de campanya de la Unió Autonomista?

-A les primeres eleccions havíem romput amb el PSI i hi havia tota una sèrie de personalitats i de petits grups que es movien dins el món del nacionalisme i regionalisme d'aquell moment i que vam considerar que era oportú presentar una plataforma on l'element central fos una lluita per la llibertat autònoma d'aquesta regió.

La Unió Autonomista mai no va ser un partit, va ser una simple candidatura, vàrem haver d'aconseguir si mal no record unes 5000 firmes per poder-la presentar; una vegada celebrades les eleccions, on per cert no vam treure cap escó, es va dissoldre i cadascú, ja que era una formació d'independents, va partir cap a on li va parèixer millor.

-I més endavant et presentes amb una candidatura del CDS?

-Sí, era una candidatura que per a mi representa un poc la continuació d'Unió Autono-

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING Nº 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

mista: hi havia molta gent que era la mateixa, la idea central era també el d'un nacionalisme moderat. Per circumstàncies personals de la majoria de gent, per circumstàncies de feina i d'altres motius ens agrupàrem i presentàrem amb el CDS. Uns eren militants, els altres no; jo mai vaig arribar a pertànyer al CDS.

Quan ens presentàrem sabíem que no trauríem cap escó però consideràvem que era important seguir mantenint aquesta posició de nacionalisme moderat, nacionalisme que no creiem que estàs representat per cap altra força política i que el CDS en aquells moments ho podia representar.

Per aquests motius em vaig presentar amb el CDS i també per l'amistat en la gent que hi havia.

-Recordes els moments en què vas ser perseguit?

-Record que hi havia una part d'esperit juvenil, el de voler aconseguir les coses per la part més ràpida i radical, un radicalisme i una rapidesa que caracteritzava la joventut. Record ambé la por mateixa que passava moltes vegades la gent. En aquella època tenia molts bons amics, sobretot érem quatre i ens deien el "Comando Suïcida de Ciències", estudiàvem Biològiques i quan ningú era capaç d'anar a repartir propaganda a una fàbrica o a una altra banda ens hi enviaven a nosaltres i record que es produïen moltes de corregudes.

Vaig ser perseguit bastantes vegades; eren temps en què els estudiants se n'anaven a repartir propaganda per

les fàbriques o barris i allà ens trobàvem amb una situació tensa on la vigilància policial era permanent i, és clar, es produïen enfrontaments.

-Professionalment has estat entre d'altres càrrecs Conseller d'Informació de l'ambaixada d'Espanya a Mèxic

mació, tant d'informació del que estava passant a diari com del que publicava la premsa de Mèxic. Bàsicament la nostra feina consistia en atendre els periodistes, tant mexicans com d'altres països que estaven o s'havien desplaçat a Mèxic.

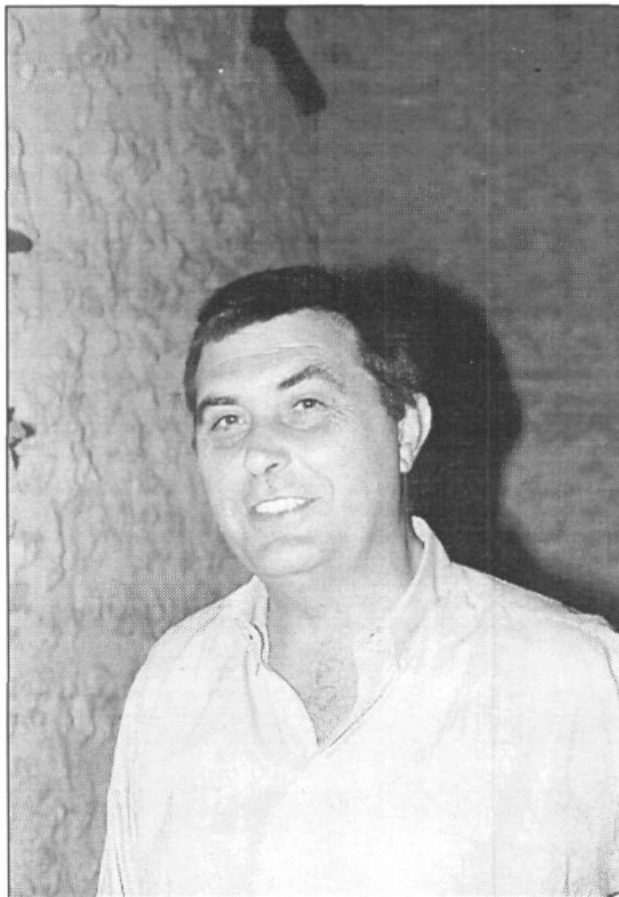
Vaig ser el primer conseller d'informació que hi va haver a Mèxic.

Van ser uns anys molt interessants; Mèxic és un país on hi ha una classe política amb molta "tradició i experiència", és gent molt experimentada, gent amb un bagatge cultural darrera que li fa dominar situacions que no es produïrien en altres països.

A part d'això Mèxic compta amb una infinitat de cultures, ètnies, és un país immens, no té res a veure el desert amb el Yucatan, no té res a veure el món maia amb un altre. Hi ha un amalgama de cultures i el que és més important una consciència de cultures que fan de Mèxic un país extremadament interessant.

És un país, crec que també tot Amèrica, on les persones estan molt més obligades a prendre decisions cada dia; en canvi la cultura europea és una cultura molt més feta i molt més elaborada on et donen les coses molt més

fetes, on fas les coses automàticament i no les penses. En canvi, en aquests països, el més simple ho has de pensar ja que implica decisions com el menjar bé o el menjar malament, impliquen un viatge amb perill o sense, impli-

(1980-1986), en què consistia el teu càrrec i què pots contar-nos d'aquest país sud-americà?

-A l'ambaixada de Mèxic bàsicament es trobava tot el tema de la premsa; es trobava tot el tema de la infor-

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Bartolomé Palmer Bonnín

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

**BAR
BRISAS**

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

quen situacions molt quotidianes que et fan estar molt més prop del que és la vida.

- "Asalto al centralismo", què et diu aquest títol?

- És un llibre que vaig escriure amb n'Antoni Tarabini; no record exactament la data en què el van publicar.

Van ser els primers exercicis d'aproximació cap allò que era el nacionalisme, era un esforç de teoritzar un poc allò que nosaltres creiem, des de la nostra posició, que havia de ser el nacionalisme.

Es va donar la circumstància que van demanar-nos si ho volfem publicar i ho vam publicar si mal no record a l'Editorial Laia, una de les editorials d'avanguardia d'aquells moments i que publicava aquests exercicis intel·lectuals de la gent que estava un poc enfora del que era el sistema.

Estava escrit en castellà ja que així ens ho va demanar l'editorial.

- Per què no continuaves desenvolupant el càrrec de Director General d'Ordenació de la Conselleria de Turisme del Govern Balear?

- A la Conselleria de Turisme hi vaig entrar perquè en Cladera va proposar-me el càrrec i jo creia amb el projecte d'en Cladera. Havia estat contractat a IBATUR durant un any, per tant ja coneixia perfectament el món empresarial i per aquest motiu vaig acceptar el càrrec de Director General.

Quan en un moment determinat havíem arribat a punt de teatre les peces fonamentals del que era el projecte del Pla d'Ordenació d'Oferta Turística (POOT) hi va haver el canvi de govern i vaig creure que evidentment si jo havia entrat a formar part de l'equip havia de sortir amb aquell mateix equip a no ser, per això vaig posar el càrrec a disposició, que el president de la Comunitat es pronunciés de manera distinta. El president va entendre que havia de disposar del càrrec i ho vaig fer.

- Quant de temps vas desenvolupar aquest càrrec?

- Dos anys i va resultar ser una experiència positiva i interessant.

- Què n'opines del que ha

"Crec que ja s'ha acabat l'era Cañellas"

succeït després de la dimissió del senyor Cañellas? Comanda al darrera ell com tant hem sentit?

- Crec que ja s'ha acabat l'era Cañellas; seria remoure fantasmes anar a pensar que a darrera encara es troba en Cañellas, seria una mala jugada tant pel president Soler com pel president dimissionari.

A més crec que cadascú té una personalitat pròpia per fer les coses així com creu, no crec que un comandi i l'altre estigui darrera.

El Conseller de Cultura, Bartomeu Rotger, l'altre dia ens ho demostrà amb el polèmic tema de la normalització lingüística. Això és un element que és absolutament nou i distint al govern anterior; per tant això em corrobora que indubtablement el nou president o nou govern del PP en aquest sentit ha canviat, cosa que vol dir que al darrera no hi ha en Cañellas sinó que governa amb idees pròpies.

- Actualment ets el director General d'Estratègia Turística del Ministeri de

Comerç i Indústria, què pots contar-nos d'aquest càrrec?

- TourEspana, dins els objectius que té marcats, vol elaborar tota una estratègia de bans del que és el sector turístic que és fonamental. Les competències en quan a política turística, en quan a ordenació, en quan a competències administratives estan totes dins el país.

Què li queda a l'Estat o a l'Administració General de l'Estat? Li queden competències de coordinació per una part i per una altra impulsar processos globals que volen impulsar i innovar el món turístic.

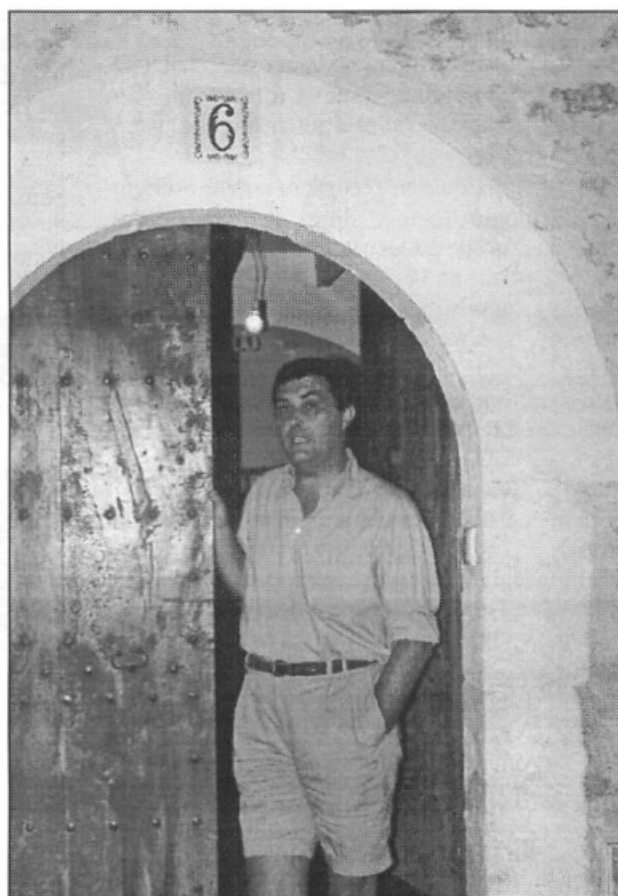
D'aquesta tasca d'investigació i desenvolupament de noves tecnologies i nous productes i estratègies n'està encarregada la Direcció General de l'Estat. És una direcció que no té competències directes amb els temes administratius però si que en canvi té una sèrie de plataformes de coordinació.

En canvi, però, la Direcció General és la que du la Secretaria Ministerial de Turisme on hi estan englobats tots els ministeris que tenen alguna relació amb el turisme (Ministeri d'Obres Públiques, d'Agricultura, de Treball, d'Assumptes Socials...); tot això es fa amb l'objectiu de crear una cultura turística dins l'àmbit de l'Administració General de l'Estat donat que el sector turístic és el que més aporta en percentatge al partit, és el que crea més llocs de feina. Per tant, és important anar creant aquesta cultura, aquest element: que el turisme estigui present en les altres decisions del ministeri.

Per altra part la Direcció té encarregada les relacions internacionals en matèria turística, tant a nivell d'Unió Europea com amb altres (Amèrica, Àsia, Àfrica).

- Com veus el turisme a les Illes?

- En primer crec que és una de les regions líders en quan a turisme, la primera de la Mediterrània; en segona crec que és una de les regions que més aporta, sobretot en coneixements dins el món del turisme, molt per damunt de les altres regions. Tot plegat fa que les Illes siguin centre d'atenció de

tots els altres països que es volen desenvolupar turísticament.

En aquests moments s'ha arribat al màxim de creixement, sobretot als mesos punta; és una regió que no pot créixer més, en tot cas hauria de créixeren oferta i s'hauria d'ampliar la temporada. Seria molt important especificar el producte, tant en el tema esportiu, de natura, de cultura, de salut, de 3ª edat i no tan sols posar tots els ous dins la cistella de sol i platja. També hauríem d'aprofundir més en la modernització: és necessari revisar tota la planta hotelera i és necessari aplicar la llei de modernització: fer desaparèixer les places de baixa qualitat ja que sinó seguirem posant dins el mercat molta més oferta del que pot admetre el mateix mercat.

-Què n'opines des del punt de vista turístic de la falta de recursos?

-És un element fonamental i determinat per no créixer més, no tan sols per no créixer més sinó també per allò que deia abans: reduir oferta als mesos punta.

Tot això no basta, ha d'anar acompanyat d'un pla hidrològic general que en aquests moments no existeix.

-Agroturisme: positiu o negatiu?

-És positiu si es compleixen una sèrie de requisits: que serveixi per recuperar patrimoni que en aquests moments s'està deteriorant o que ja hi està; que també serveixi per impulsar més rendes agrícoles ja que en aquests moments la situació del camp és poc productiva.

O es donen aquestes dues circumstàncies, per separat o conjuntament o és totalment negatiu.

Fer una altra cosa seria anar a afavorir una especulació a dins el camp o món rural, cosa que pot produir repercussions molt negatives: augmentar els preus de les cases, del camp... A més pot produir altres efectes de repercussions de caràcter cultural-social que són mal de controlar. L'única manera de controlar-ho és fent una indústria que no deteriori el medi ambient rural i per tant que no massifiqui i crei noves construccions, que sigui respectuosa amb la forma de viure de la societat que viu en aquest món rural i que a la vegada sigui rentable per

aquesta societat i per aquest món rural.

-A "L'antifranquisme a Mallorca (1950-1970)" de M. López Crespí hi surts citat alguna vegada, has llegit el llibre? Fou López Crespí un autèntic lluitador contra de la dictadura franquista? No he llegit el llibre; en López Crespí tan sols el vaig veure una vegada i la impressió que em donà fou que practicava una resistència interior, més o manco uns exercicis espirituals fets a casa seva. Mira que vaig rodolar bastant però tan sols coincidírem una vegada dins un cotxe vora el Cine Balear un vespre que plovia.

-Del llibre citat anteriorment podem llegir el següent a la pàgina 55: "... o el geni de l'oportunisme i el transfuguisme, en Celestí Alomar, que de Bandera Roja passà al PCE, del PCE al PSI, del PSI a UCD, i així successivament, fins a esdevenir un efí-

"Els amics de l'infantesa són uns amics especials, de 'distinta categoria' que els posteriors"

cient executiu del govern central". Què et diu això?

-En primera no vaig estar a la UCD i en segona la meua relació amb en López Crespí és d'un vespre a dins un cotxe.

-I què en recordes, també ho hem pogut llegir al llibre, del seat 600 el Disc de l'Oest llegint amb una petita pila d'en Pep Vílchez les publicacions clandestines que teníeu?

-Crec que era prop de Cine Balear i sé que hi havia en Pep Vílchez perquè em presentà en López Crespí però no en tenc record del fet de la pila.

Dins el cotxe hi havia algú que estava més assustat que els altres; ho dic pels aconeximents posteriors ja que no el vam tornar a veure pus mai més en la vida.

-Què en recordes del Llubí de la teua infantesa?

-En tenc magnífics records i de Llubí de tan bons records que en tenc basta dir-te que sempre que puc hi venc i les meves perspectives són el de venir a viure a Llubí.

Els amics de la infantesa són uns amics especials que malgrat no veure'ls amb els anys continuen essent de

"L'agroturisme és positiu si es compleixen una sèrie de requisits"

"distinta categoria" que els posteriors.

Record perfectament que el lloc de les bregues era "es Sacost"; un dia jugàvem al Sacost i no tenc record de qui era però el fermàrem a un ametler i va venir l'amo i el deixàrem fermat tot el capvespre. També record quan jugàvem vora les coves d'es Sacost a fletxes.

-Vam sentir rumors, sols rumors, que havies d'encapçalar a les passades eleccions municipals una candidatura independent, què hi havia de cert?

-N'hem parlat moltes vegades però mai s'ha arribat a concretar res.

-Del temps que vas ser entrenador del Llubí que pots contar-nos?

-Van ser uns anys molt bons, dirigia un magnífic equip. Tenc record que un any vam anar a jugar al camp del Mallorca i guanyàrem 0 a 4 si mal no record i després d'aquella golejada que férem ens van voler fitxar a dos jugadors.

Tenia un magnífic central que era en "Sastrillo" però que només volia jugar de lateral, també jugaven en Sebastià "de son Torrens", en Tòfol Gayà, en Miquel "Blai", en Jordi "Bisco", en Toni "Revull"...

Van ser tres o quatre anys molt bons.

-Ja per acabar Celestí, una pregunta obligada vist el teu historial: et consideres comunista, d'esquerres, de dretes o de centre?

No som partidari d'una militància ideològica; hi ha elements que defineixen el comportament de les persones com és el sentit racional de la vida, un respecte absolut a allò que és l'estat de dret i sobretot el treball de les persones públiques encaminades cap a l'amor i defensa de la terra; tot això està per damunt d'altres elements ideològics.

I així rememorant anècdotes i històries donàrem per acabada aquesta, creiem, interessant conversa. Només agrair-li el detall d'haver vingut a propòsit del Port de Pollença, on hi estíueja, per a concedir-nos aquesta entrevista. Gràcies!.

Xesc Perelló i Felani.

"No som partidari d'una militància ideològica"

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

Biblioteca Pública Municipal de Llubí

Tel.: 85 70 02

Novetats

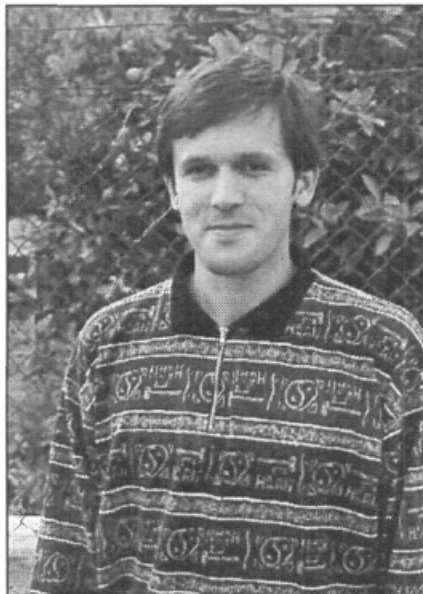
- El corazón y otros frutos amargos*. Ignacio Adeloça.
- Mujeres*. Eduardo Galeano.
- La dama de Escalot*. (Anónimo)
- Los Manuscritos del Mar Muerto*. César Vidal Manzanares.
- El desenfreno erótico*. José Deleito y Piñuela.
- Artículos*. Mariano José de Larra.
- Una mujer en la oscuridad*. Dashiell Hammett.
- El dragón y la princesa*. Ernesto Sabato.
- Historia de Son Macià*. Tomàs Garau Febrer.
- Emigrants Illencs al Río de la Plata*. Joan Buades i Crespi...
- Paisaje*. Joan O'Neill
- El diablo de la botella*. Robert Louis Stevenson.
- Verónica y otros cuentos fantásticos*. Ruben Darío.
- El eclipse y otros cuentos*. Augusto Monterroso.
- En la colonia penitenciaria*. Franz Kafka
- Rey Hazos sevilla arroyo*. Antonio Rey Hazas.
- Antología Poética*. Antonio Machado.
- Las sombras del mundo (cuentos)*. Juan Perrucho
- Los sueños*. Sigmund Freud.
- Breve historia de Europa*. Jean Carpentier.
- 100 Grandes directores de Cine*. José Mª Caparrós.
- Los derechos humanos, un derecho de la mujer*.
- Crímenes sin castigo*.
- Puerto Rico y Mallorca. Historia de una migración*.
- Turisme, societat i economia a les Balears*.
- Campanet per veure el poble i els voltants*.
- Amnistía Internacional. Informe 1994*.
- Oratori de Santa Llúcia de Mancor de La Vall*. Gabriel Fiol.
- El Florido Pensil (Memoria de la escuela nacionalcatólica)*. Andrés Sopena Monsalve.
- La toponímia de la costa de Sant Antoni de Portmany*. Enric Ribes i Marí.
- La premsa, la ràdio i la televisió d'una perspectiva històrica*.

Exposicions, teatre cinema... música, esports.

Miquel Serra Ramis és el nou regidor de cultura de l'Ajuntament de Llubí. Aquest jove de vint-i-set anys fa molt poc que ha acabat la carrera de dret a la Universitat de les Illes Balears i ara treballa a la Direcció General de consum. En el seu temps lliure li agrada practicar qualsevol esport, sobretot el futbol, escoltar música que no sigui repetitiva i que et cridi l'atenció per qualsevol cosa, llegir de tant en tant... Des d'aquesta secció hem volgut saber qualque cosa més del nou regidor i quins són els seus projectes ocupant aquest càrrec.

-Com decides entrar en el món de la política?

-Va ser tot molt ràpid. Un dia varen venir a xerrar amb mi en Tomàs Campaner i en Miquel Munar i em digueren que

-La feina d'un polític és sovint poc agraïda. Què els diries als qui desconfien dels polítics?

-La veritat és que si no estàs en el món de la política és difícil assimilar totes les notícies que t'arriben a través dels mitjans de comunicació i seguir tenint plena confiança en el sistema. És cert que la política té algun àmbit obscur, però també són moltes les coses que es fan bé i la gent no veu. Personalment intentaré fer-ho el millor possible dins l'àrea de cultura, cosa que crec que farà tothom independentment del partit al qual pertany.

-Què en penses de la polèmica sorgida arran dels resultats de les eleccions locals i de la configuració de l'Ajuntament?

-Els qui formam part de la meua candidatura ens hem limitat a seguir uns criteris que ens feren veure que donant suport a Margalida Miquel podríem treba-

llar en tots els objectius del nostre programa. El fet de què Margalida Miquel donàs les regidories al PSM ens semblà normal perquè era la llista més votada i la gent que la conforma està ben preparada.

-Però així i tot molta gent ha expressat la seva disconformitat amb el fet que la batlessa sigui de la llista menys votada.

-Molta gent pensa que tota la feina de l'Ajuntament la fa el batle però han de veure que són molts que fan feina. Evidentment el batle és el que dóna a conèixer al poble la tasca que fa l'Ajuntament.

A la gent que nosaltres hem explicat els motius pels quals la votarem per batlessa ens han donat el suport. Jo hagués fet el mateix que ella per una senzilla raó, ha de respondre davant els que l'han votada.

Estic obert a qualsevol recomanació que em facin

volien fer una llista del Partit Popular de gent jove per eliminar el tòpic de partit de dretes conservador constituït per gent gran. Només em posaren una condició, tenir il·lusió i ganes de fer feina. No m'havia plantejat mai aficar-me en política i m'ho vaig haver de pensar, però vaig decidir acceptar per una sola raó; ja he acabat els estudis i vaig veure que havia arribat l'hora de comprometre's. Un dels grans defectes de la gent d'avui en dia és la comoditat; fer feina, sortir, veure la televisió... i per això pens que la gent hauria de cercar altres alternatives. També m'agradà la idea d'estar en un partit de gent jove.

Era necessària una Política Lingüística a les Illes

-Encara que respongui davant els seus votants no respon a la voluntat del poble.

-Ella ho intentarà donant les regidories al PSM.

-Després d'un cert temps d'incertesa a l'Ajuntament sembla que tot ha tornat a la normalitat. Creus que aquest nou govern podrà desenvolupar una tasca profitosa pel poble?

-Jo he de dir que si perquè n'he d'estar convençut per poder fer bé la meua feina. Si els càrrecs haguessin estat repartits entre tots els partits implicats hagués pogut ésser millor pel poble.

-Quina és la teua opinió sobre els

**MUSEU
BAR - CENTRAL**

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

**CONSTRUCCIONES
DARDER**

**Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubí**

Som de dretes, nacionalista i lliberal

casos de corrupció més recents com el cas GAL o el del túnel de Sóller?

-Semblen casos bastant complicats, els jutges tendran molt difícil determinar les persones realment implicades en cada cas. De totes formes en el cas del túnel de Sóller, més proper a nosaltres, encara no s'ha obtingut un resultat judicial i per tant és molt precipitat condemnar els implicats. S'ha d'arribar fins al final i han de caure tots els culpables.

-I com a regidor de cultura, quins projectes tens?

-Com ja he dit abans tot ha estat molt ràpid. M'agrada la meua tasca pel que he dit abans, vull sortir del conformisme i de la comoditat i, a més, tenc moltes ganes de fer feina. A vegades faré coses que agradaran a molta gent i d'altres que no agradaran a ningú però amb el temps confio aprendre'n i fer-ho millor. M'agradaria que la gent em donàs idees i la seva opinió sobre les activitats que duem a terme i la seva possible millora. Crec que és positiu seguir amb els cursos per adults i si és possible ampliar-los.

-Llubí és un poble petit però així i tot hi ha moltes agrupacions culturals com per exemple la revista, l'esplai, el grup espeleo, ball de bot... Tens pensat realitzar alguna activitat conjuntament amb aquestes agrupacions o donar-los algun tipus de suport?

-Com sempre arribaran les subvencions de cada any i nosaltres estarem oberts a les seves peticions i farem el que estigui al nostre abast. Jo necessitaré tota la seva ajuda perquè es puguin fer moltes activitats. Un dels problemes més complicats és la falta d'espai per aquestes agrupacions com per exemple les nines que fan gimnàstica o els de ball de bot que no tenen un lloc adequat per preparar-se.

-Tens alguna cosa pensada per la gent major, els joves i els més petits?

-Com he dit abans seguirem amb els cursos per adults. Per els més petits em posaré en contacte amb l'APA i l'esplai. I demanaré informació per saber les carències del poble.

-Has pensat en crear alternatives culturals pels joves que queden estancats en la rutina del poble com per exemple la iniciativa de l'Ajuntament de sa Pobla de fer cinema a la fresca, concerts de tant en tant?

-Tot això es pot fer si tens la col.la-

boració dels joves i també dels pares si hi posen un poc de la seva part per treure'ls d'aquesta rutina i els eduquen donant-los a conèixer totes les possibilitats culturals.

El que faré serà escoltar i segons les conclusions que en tregui prepararé les activitats que cregui convenients.

-Si et diem...

Assajos nuclears: Estic en desacord.

Acció Greenpeace: Positiva.

Represàlies franceses: Pròpies d'una època de dictadura.

Bombardejos OTAN: No s'hi havia d'haver arribat mai, s'hauria d'haver solucionat abans.

Guerra dels Balcans: És com totes

Tenc moltes ganes de fer feina

les guerres, fruit dels extremistes. Encara que tots els bàndols creguin que tenen la raó el que hi ha d'haver és un poc de comprensió entre els diferents pobles; no s'hauria d'haver arribat mai a la guerra. Hi veig difícil solució.

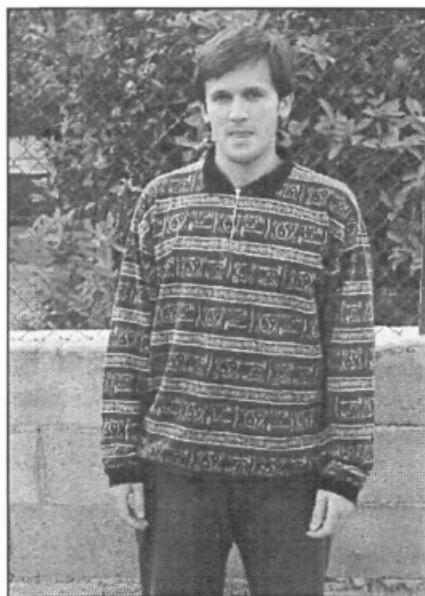
Extermini musulmà: Sembla que la gent quan es veu dins una guerra fa coses que no faria mai.

Política lingüística: Ja era ben hora que el Govern fes alguna cosa en aquest àmbit. Estic content de la postura del nou president i de què hagi demanat ajuda a la Generalitat de Catalunya. El que realment és important és la feina individual de tots perquè la llengua catalana avanci en el nostre territori i convèncer a la gent que pensa que el català no és mallorquí de què la llengua catalana és una i que el mallorquí n'és un dialecte.

Ordre Rotger: Va ser molt criticada però això crec que s'ha superat amb les declaracions del nou president. Crec que la voluntat era començar a poc a poc, exigir a les escoles que el català fos obligatori. Sobretot el que s'ha de purificar és la llengua pròpia d'un país sense deixar de banda el coneixement d'altres llengües.

Udol: Una gent treballadora que bàsicament té unes idees polítiques molt concretes i que es reflecteixen en la revista.

Esperança Llompard Vanrell
M. Antònia Molines Ramis.

ES LUBELL

C/ Plaça de la Carretera n° 1 - Llubí - Tlf. 85 70 19

El CDA Llubí afeccionat i juvenil a les festes

El CDA Llubí va començar la pretemporada jugant el clàssic trofeu sant Feliu. En un principi el rival havia d'esser el "Murense" però al final per motius de manca de jugadors no van poder venir i es va cercar un rival a corecuita. Es va demanar al Casa Miss Jotul però no va poder esser i al final vingueren una selecció de jugadors de Sineu. El partit va acabar amb un resultat favorable als locals per quatre a un. Els gols els marcaren en Coramet, en Damià i en Toni Guardiola.

Els juvenils varen jugar el dimecres dia dos d'agost contra el Juventut Sallista, els jugadors llubiners notaren molt la manca d'entrenament i els contraris foren clarament superiors. El resultat final va esser de 0-5.

Veterans

Com acostumen a fer els veterans de Llubí arribades les festes de sant Feliu, jugaren un partit amistós contra els veterans de l'At. Balears, que no és la primera vegada que vénen. El partit va acabar amb un empat a dos, els gols dels llubiners les realitzaren en Miquel Fiolet i en Toni Contestí, al final es varen tirar deu penalts i els guanyadors varen esser els ciutadans, per 4-3.

Els veterans, com en els vells i bells temps. Forts com a braus.

Partit amistós amics R. Madrid - Penya B. del Barcelona

El dia 16 d'agost es va celebrar un partit singular a Llubí, es varen enfrontar els amics del Reial Madrid contra la Penya Blaugrana de Llubí. Aquest tipus de partits es celebraven amb anterioritat però ara ja feia uns quants d'anys que no es feien.

El partit va transcórrer amb una excel·lent esportivitat i al final guanyaren els blaugranes, en aquesta ocasió de blanc, per un tanteig de 4-2. Els gols foren marcats, per part de la Penya, per en Toni Planes, en Pere Josep Perelló, en Jaume Perelló i en Guillem Bauzá; per part dels Amics marcaren en Joan Planes i en Coramet.

El dia 12 d'agost està previst que es faci la revenja a les 11'00 hores del matí, i si el temps ho permet es farà, en haver acabat, una torrada a l'Ermida per als jugadors, seguidors, dones, al·lotes i amics.

Els del Barça de blanc i els del Madrid de blau

Nines Penya Blaugrana - Maria de la Salut femení

L'esdeveniment esportiu més existós de totes les festes va esser sense cap dubte ni una el partit que enfrontaren les nines de Llubí contra un equip femení de Maria de la Salut. Les grades del Camp Municipal de Ses Comes estaven plenes de gent que volien aquest partit també molt singular entre nines. Cal recalcar que la diferència d'edat d'unes i d'altres era notòria ja que mentre les llubineres tenien entre 10 i 12 anys les marines en tenien de 17 a 20. L'espectacle de joc va esser més gran de l'esperat, i el partit va acabar amb igualtat en el marcador a dos, els dos equips varen lluitar fins al final sense donar cap pilota per perduda, i les llubineres fora fer-se por de la diferència d'edat de les rivals. Al final l'àrbitre del partit, Coramet, va trobar que no s'havia de fer pròrroga i es varen tirar penalls. Des del punt de penall varen esser les valentes llubineres les que s'endugueren la victòria per 4-3.

El passat 2 de setembre les llubineres tornaren la visita a les mariandes per les festes del seu poble. La gent de Maria no va assistir de manera tant massiva com a Llubí, i hi havia més gent de Llubí que no es va aturar d'animar el seu equip. La sort no va ajudar a l'equip que va fer més mèrits i les jugadores locals s'endugueren la victòria per 1-0.

Des de la redacció d'esports d'Udol desitjam a les llubineres que segueixin com ara i que l'any que ve tornin jugar. També cal destacar la labor realitzada pel seu entrenador, en Ricard Rodríguez, tant a les femines com en els equips de la Penya Blaugrana, endavant Ricard!!!

TAXI - LLUBÍ

52 24 61
52 21 30

(908)
MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

El C.D.A. Llubí

A la finalització de la passada temporada la directiva del CDA va decidir posar punt i final i va dimitir farta de lluitar tota sola sense cap més ajuda, ja que eren tres o quatre els que duïen el club, es feren un parell de reunions per tal de formar una directiva com toca, però com que no hi havia ningú que es volgués fer càrrec del club, una sèrie de jugadors decidiren agafar les regnes i tirar endavant. Se'n cuidaren de trobar gent que els ajudàs i aconseguiren un grup de gent per poder anar endavant. La directiva actual està formada per en Jordi Cladera, en Miquel Llompart, en Damià Perelló, en Joan Bennassar, en Jaume Alomar, en Xesc Menut, en Ramon Reus, en Pere Planes, en Joan Ramis i també compten amb la col·laboració d'en Joan de ses Planes.

Els entrenadors dels equips són Biel Bo per als afeccionats i un trio per als juvenils, que el formen en Guillem Alomar, en Jaume Bauçà i en Rafel Perelló.

Respecte a l'equip dels afeccionats de l'any passat al d'enguny hi ha jugadors que han causat baixa, són: en Joan Cladera que juga amb el "Mariense", en Miquel Vidal, en Biel Darder, en Benet Oliver, i en Guillem Alomar. Per altra banda han estat allà: en Gori Ferrà d'Inca, en Pere Joan Ferrer, en Bernat Ramis de Costitx, en Miquel Cladera, s'està mirant de fitxar a un porter perquè amb un és molt poc. També s'espera que en Xesc Torrens jugui quan acabi de fer feina i en Joan Gayà que ara s'ha casat i després pot ser que també fitxi.

Per tant la plantilla queda composta per: n' Andreu Perelló, en Jordi Cladera, en Xesc Menut, en Joan Bennassar, en Gori Ferrà, en Toni Guardiola, en Miquel Salvà, en Llorenç Llabrés, en Miquel Llompart, en Damià Perelló, en Llorenç Guardiola, en Miquel Cladera, en Pere Joan Ferrer, en Jaume Perelló, en Biel Vidal, en Biel Cladera, en Bernat Ramis i en Coramet.

A la pretemporada tan sols feren dos partits, el disputat per les festes i un altre que es desplaçaren a Sineu per jugar contra l'equip d'empreses del Sant Marc. Els llubiners feren un partit horrible a totes les línies i acabaren perdent davant d'aquest modest equip per 3-0.

El passat dia deu de setembre l'equip afeccionat va debutar a la temporada 1995-96 a Calvià contra un equip que s'estrenava, el Son Ferrer, que a causa de la manca de vestuaris al seu camp han de jugar a Calvià.

La primera alineació del CDA, va esser aquesta. 1.- Andreu, 2.- Jordi, 3.- Gori, 4.- Bennasser, 5.- Menut, 6.- Llompart, 7.- Sito, 8.- Guardiola, 9.- Salvà, 10.- Damià, 11.- Jaume Serra, 12.- Peon, 14.- Pere Joan, 15.- Llorenç, 19.- Coramet.

El partit va esser un desastre per als llubiners que no lligaren cap jugada a la primera part i just dues a la segona, el resultat final va esser un escandalós cinc a zero a favor dels locals. Tan sols és destacable l'actuació d'en Miquel Salvà i també el debut amb l'equip afeccionat del juvenil Jaume Serra que amb 16 anys va anar convocat i va jugar de titular.

A la segona jornada el CDA es va enfrontar amb el segon equip del Pollença, a la presentació davant de l'afecció. A les graderies es va veure la millor entrada de les darreres temporades, feia estona que no hi havia tanta gent.

Els jugadors ho intentaren en tot moment i tengueren mitja dotzena de clares ocasions que al final no entraren a la porteria, manco un gol fantasma que l'àrbitre no va donar com a vàlid, al final del partit el marcador igual com va començar, empat a zero i l'equip local que encara que no marcàs va agradar als afeccionats.

D'aquest partit cal destacar al nou fitxatge costitxer, en Bernat, que feu patent una lluita constant durant tot el partit i el també debut amb l'equip amateur del juvenil Miquel Àngel Mas, de setze anys, que lluf el nombre 10 durant el partit i que va tenir una destacada actuació.

L'alineació presentada pel míster Biel Bo va esser: 1.- Andreu, 2.- Llompart, 3.- Menut, 4.- Bennassar, 5.- Sito, 6.- Guardiola, 7.- Bernat, 8.- Queto, 9.- Damià, 10.- M.A. Mas, 11.- Jaume Perelló, 12.- Peon, 14.- Llorenç, 15.- Salvà, 16.- Pere Joan, 17.- Coranet.

El segon desplaçament el feren a Campos, i hi anaren amb una moral de ferro i disposats a treure qualque punt.

El CDA no va jugar gaire bé encara que els jugadors rivals tam-

Un equip 'prometedor. Si fan bona!

poc ho feren, i el resultat va esser de victòria local per tres gols a zero. Els llubiners segueixen sense marcar i en aquest partit ni de penal, ja que el capità en Sito en va fallar un.

L'alineació va esser: 1.- Andreu, 2.- Mosso, 3.- Xesc, 4.- Bennassar, 5.- Sito, 6 Guardiola, 7.- Bernat, 8.- Queto, 9.- Damià, 10.- Salvà, 11.- Peon, 12. Gori, 13.- Coranet, 14.- Llorenç

Premi a la regularitat

Amb 270 minuts: Andreu Perelló, Joan Bennasser, Xesc Perelló, Miquel Llompart i Llorenç Llabrés (3).

Amb 255 minuts: Damià Oliver (3)

Amb 210 minuts: Toni Guardiola (3)

Amb 205 minuts: Miquel Salvà (3)

Amb 180 minuts: Bernat Ramis (2)

Amb 155 minuts: Biel Queto (2)

Amb 100 minuts: Llorenç Guardiola (3)

Amb 90 minuts: Jaume Perelló (1)

Amb 80 minuts: Miquel Àngel Mas (1)

Amb 75 minuts: Jaume Serra (1)

Amb 70 minuts: Coramet i Miquel Peón (3)

Amb 45 minuts: Gori Ferrà i Pere Joan Ferrer (1)

Amb 35 minuts: Jordi Cladera (1).

-Entre parèntesi partits jugats-

Als juvenils també hi ha cares noves i baixes; les cares noves són en Rafel Serra, en Miquel Àngel Mas, que ve de Sineu, en Jaume Serra que també ve de Sineu i en Damià Oliver. En canvi les baixes són en Xisco Mateu, en Miquel Alomar i en Lluc Feliu.

Així l'equip queda compost per en Toni Ferragut, en Jaume Ramis, en Rafel Serra, en Jaume Bauçà, en Miquel Bo, en Toni Tugores, en Miquel Àngel Mas, en Sebastià Darder, n' Andreu Huguet, n' Antoni Porcel, en Miquel Llompart, en Damià Comes, en Jaume Serra, en Biel Perelló, en Miquel Perelló, en Joan Pons i en Damià Oliver.

Han fet tres partits amistosos, han jugat dos partits contra el Sineu, un jugat a Sineu que va acabar amb la derrota dels llubiners per 5-2, amb gols d'en Jaume Serra. L'altre partit es va disputar al Municipal de ses Comes i que va acabar 1 a 3 amb el gol d'en Biel Perelló.

L'altre partit el jugaren dins Manacor de la Vall contra el Montaurà i que va acabar amb empat a un amb gol també d'en Biel Pere.

El passat dia 23 de setembre els juvenils començaren la lliga amb una contundent victòria a Ses Salines. Es veu que aquest trio d'entrenadors les han ensenyat moltes de coses i així ho pogueren demostrar a Ses Salines, amb un rival que va parèixer del més fluixet els llubiners varen tenir ocasions per poder acabar el partit ben bé amb mitja dotzena de gols més.

Destacar la capacitat golejadora d'en Jaume Serra i l'organització de joc d'en Miquel Àngel Mas. Els llubiners acabaren el partit amb nou jugadors a causa de l'expulsió d'en Jaume Huesos i que en Joan Pons es va resentir de la lesió al genoll quan ja no hi havia ningú per poder canviar.

L'alineació va esser: 1.- Molinera, 2.- Huguet, 3.- Conguito, 4.- Bo, 5.- Huesos, 6.- M.A. Mas, 7.- Porcel, 8.- Tugores, 9.- Serra, 10.- Sebastià, 11.- Porret, 12.- Comas, 14 Pons, 17.- Llompart.

Els gols els varen marcar en Porret, en Tugores i quatre en Jaume Serra.

XV Carrera Popular Sant Feliu 1995

Des de sempre la carrera popular és un dels actes més esperats de les festes. Aquest dia (i el de la Carrera Ciclista) sempre és el que atreu més gent a la plaça en hores de llum solar.

Els participants foren molts en totes les categories i per no deixar-ne cap darrera hem volgut assenyalar-los a tots.

Els 140 participants quedaren classificats de la següent forma, en els llocs d'honor:

INICIACIÓ:

Masculí, a partir de l'any 89.

200 m.

- 1.- Joan Miquel Torrens Tugores
- 2.- Guillem Torrens Perelló.
- 3.- Feliu Cànaves Quetglas
- 4.- Montserrat Mariano Ramis.
- 5.- Rafel Lluç Cladera Ferragut.

Femení, mateixa categoria.

- 1.- Francesca Maria Florit Perelló.
- 2.- Magdalena Antònia Campanet Gelabert
- 3.- Catalina Buades Coll
- 4.- Maria Teresa Rodríguez Fiol
- 5.- Margalida Maria Gayà Vic.

PRE-BENJAMÍ

Masculí 87 i 88

300 m.

- 1.- Francisco Manuel Rodenas Simonet. (Palma)
- 2.- Daniel Gómez Suasi
- 3.- Tomeu Ripoll Planes
- 4.- Eduard Galma Serra.
- 5.- Biel Mascaró Carbonell.

Femení, mateixa categoria

- 1.- Maria Magdalena Reynés Bauzá.
- 2.- Sebastiana Perelló Serra.
- 3.- Isabel Maria Socías Comas
- 5.- Nadia Servera Brioner. (Arenal)

BENJAMÍ

Masculí any 85 i 86

400 m.

- 1.- Javier Suasi Mendoza. (Palma)
- 2.- Biel Martí Perelló
- 3.- Jaume Socías Comas
- 4.- Toni Perelló Perelló
- 5.- Joan Perelló Ramis.

Femení, mateixa categoria

- 1.- Joana Francisca Marí Mariano
- 2.- Cristina Lucena Borràs
- 3.- Maria Magdalena Rodenas Simonet. (Palma)
- 4.- Maria Rosa Ribas Perelló.
- 5.- Pilar Muñoz Cantarellas.

ALEVÍ

Masculí, any 83 i 84

500 m.

- 1.- Joan Pons Estarellas. (Pollença)
- 2.- Tomeu Serra Ferragut.
- 3.- Tòfol Sastre Ramis. (Muro)
- 4.- Pedro Socías Comas
- 5.- Pere Campaner Gelabert.

Un, dos, tres, va!

Femení, mateixa categoria

- 1.- Ana Isabel Rodenas Simonet. (Palma)
- 2.- Maria Rosa Serra Fornés.
- 3.- Margalida Llompart Quetglas
- 4.- Juana Maria Alvaro Martínez
- 5.- Maria Isabel Planas Siquier

INFANTIL

Masculí, any 80-81 i 82

1000 m.

- 1.- Daniel José Rodenas. (Palma)
- 2.- Rafael Bauzá Perelló.
- 3.- Joan Florit Planas.
- 4.- Adrià Pujadas Gómez
- 5.- Arnau Alomar Ramis.

Femení, mateixa categoria

- 1.- Maria del Mar Quevedo Payeras. (Muro)
- 2.- Catalina Alzamora Fornés. (Muro)
- 3.- Joana Buades Coll. (Sa Pobla).

Llulineres:

- 1.- Xesca Bergas Torrens.
- 2.- Francesca Maria Alomar Ramis.
- 3.- Vanessa Gómez Suasi.

Fora poble:

- 1.- Carmen Rodríguez. (Inca)
- 2.- Isabel Portells Sastre. (Colonya, Pollença)
- 3.- Margalida Portells Sastre. (Colonya, Pollença)

JUVENIL

Masculí. 3.000 m.

Llulineres:

- 1.- Guillem Bauzá Perelló.
- 2.- Pep Perelló Ramis.
- 3.- Toni Ferragut Gomila.

Fora poble:

- 1.- Raul Abril Hervas. (C.A. Inca)

VETERANS

Masculí, 3000 m.

Llulineres:

- 1.- Pedro Campaner Alomar

Fora poble:

- 1.- Jesús Rodríguez Martín. (Colonya, Pollença) - 10'47

- 2.- Basilio Martínez Martínez. (Dep. Tiempo Libre) - 10'58
- 3.- Francisco Páramo Olivares (Opel, Felanitx) - 11'04.

SENIORS.

CATEGORIA ABSOLUTA. 5000 m.

Llulineres:

- 1.- Miquel Vidal Palmer.
- 2.- Bartomeu Gelabert Campins.
- 3.- Toni Salvà Alomar.

Fora poble:

- 1.- José Roman Escribano. (Palma) - 16'36
- 2.- Valentín Novo Navarro (At. Inca) - 16'45.
- 3.- Miquel Font Balaguer. (Platja Palma) - 16'50.

Guanyador absolut de la XV Carrera Popular Sant Feliu 1995:

José Roman Escribano (Palma). Per tant preferit per aconseguir el trofeu "Família Perelló-Contestí". Com ja se sap per aconseguir aquest trofeu s'ha de guanyar la carrera dos anys consecutius o tres alterns.

A més dels atletes llubiners en participaren de les diferents localitats: Ca'n Picafort, Virgen de Loreto, s'Arenal, Palma, Muro, Pollença, Binissalem, Sa Pobla, Inca, Manacor, Platja de Palma i Felanitx.

A tots els participants; Enhorabona! esperam veure-us a la XVI edició del 96.

Voldria destacar l'excel·lent actuació de l'atleta llubiner Pedro Campaner Alomar en categoria "Veterans". Que demostrà una bona forma física juntament amb una constant preparació. Em consta la seva participació en successives proves atlètiques de "Fondo" al llarg de la temporada.

És aquesta, el "Fondo" o resistència, una qualitat física Bàsica; específica en ella mateixa i indispensable per a la pràctica de qualsevol altre esport.

Juan Galma Contestí.

X Torneig de Futbol-Sala sant Feliu

Enguany es celebrava el desè aniversari del torneig de futbol sala. Tenint ja deu anys d'experiència havia de resultar un èxit com els altres, però no va resultar així i en els principis del torneig es varen notar certes deficiències a l'organització. A un parell de partits no varen comparèixer els àrbitres, havent-se d'arbitrar per algú del públic, al final va resultar que l'errada no era de l'organització sino del president dels àrbitres que tenia el calendari malament.

Però la metxa que va fer esclatar la bomba va esser el dia que es jugaven les semifinals, que passaren uns fets que deven ser dels més negatius dels darrers anys. A la primera semifinal que enfrontava a l'equip de Fusteria Munar contra Taller Mecànic Pere Ginard de Mª de la Salut, quan el marcador era favorable als llubiners per 1-0 l'àrbitre va expulsar el porter i a un jugador de l'equip marià, aquest equip just tenia un jugador a la banqueta per això l'àrbitre va decidir suspendre el partit. Però després els "mariandos" varen dir que un jove que seia a la banqueta i que anava vestit de paisà i segons ells estava fitxat i per tant es podia vestir, l'àrbitre va tornar reiniciar el joc i al final del partit el resultat va quedar 3-1 favorable als de fora poble, amb les conseqüents queixes dels llubiners perquè deien que el jugador realment no estava fitxat i que farien el possible per a comprovar-ho. També es va dir que els de Ca'n Munar tenien jugadors que no estaven apuntats des de l'inici del torneig. En un principi es va donar com a guanyadors als "mariandos" però es miraria tot l'embolic del jugador mariando i els d'en Munar.

A la segona semifinal que s'enfrontaven el Bar David contra el Cuines Jordà de Sineu, es va arribar al final del partit amb el resultat d'empat a dos. Però a l'hora de decidir la manera de saber el guanyador i per tant finalista no es posaven d'acord. El màxim organitzador del torneig no hi era en aquell precís instant i després d'un quartet d'acalorades discussions i no entendre's l'àrbitre va decidir suspendre el partit davant de les atònites mirades dels dos equips i del públic que havia acudit en massa aquell dia.

Al final d'aquell vespre no es sabien quins serien els dos finalistes per primera vegada en deu anys i tampoc com es sabrien. El dia que s'havien de jugar es va decidir suspendre el torneig i fer una reunió amb els implicats. Finalment s'ha decidit que es donaria un trofeu igual als quatre equips i que per primera vegada no hi hauria un guanyador. I amb els altres equips?, de moment no s'ha decidit res.

Les classificacions quedaren de la següent manera:

- 1.- Cuines Jordà, Taller P. Ginard, Bar David i Fusteria Munar.
- 5.- Bar Trui - 6.- Es Garbell - 7.- Autoscuela Nova - 8.- Publicitat K5
- 9.- Transports Pons - 10.- Ca na Massa - 11.- Pub Sis Caires
- 12.- Recreatius Servera - 13.- Sa Penya d'es Garbell
- 14.- Pub Tres Roperos - 15.- Club d'Esplai Es Turó

Les classificacions suplementàries les haurien de guanyar:

- Equip màxim golejadors: Bar Music Trui
- Equip manco golejat: Cuines Jordà
- Equip més esportiu: Club d'Esplai Es Turó.

Autocrós

Es veu que la moda de l'autocrós ha tornat entre els llubiners, i un parell de joves han tornat a arreglar cotxes per poder córrer a les carreres que es fan a les rodalies de Llubí, Sineu, Mª de la Salut, Sa Pobla, etc.

El passat dia 11 de setembre a les proves disputades a Mª de la Salut aquest grup de llubiners partiren cap a la pista disposats a fer un poc de renou, títres i tal volta guanyar la cursa.

A la final just s'hi va classificar en Miquel Munar que va fer una meritòria vuitena posició. A la mànega de repesca en Lluç Feliu va quedar el cinquè, en Kiko Ferragut sisè, Joan Llompart el vuitè, i en

Biel Alomar va tenir un petit accident sense conseqüències. A les primeres mànegues en Lluç Feliu, gran, i en Ramon Reus ja quedaren K.O.

Enhorabona i que a la propera carrera us vagi més bé.

Penya Blaugrana

Enguany la Penya Blaugrana i el CDA Llubí s'han fusionat. Els motius d'aquesta fusió són perquè ara a la categoria aleví, abans benjamí, l'ha agafada la federació de futbol i no el Consell com abans, i poder-se inscriure a la lliga havien d'estar federats i la Penya no tenia temps per inscriure's, per aquest motiu ara emprarà el nom del CDA i l'any que vé ja s'inscriurà com a Penya Blaugrana.

La principal novetat d'aquesta temporada és la creació d'un equip de pre-benjamins, l'únic inconvenient és la manca de jugadors, a l'hora d'escriure aquest article hi havia uns deu o onze jugadors, número insuficient, i s'està a l'espera de xerrar amb cinc o sis per tal de fer un equip normal.

Els jugadors que integren la plantilla, de moment són en Tomeu Ripoll, en Joaquin Capó, n'Eduard Galma, en Daniel Gómez, en Domingo José Fernández, en Martí Cladera, en Miquel Angel Donate, en Biel Perelló, i en Llorenç Amengual. També tendrien fitxa de pre-benjamí però jugarien amb els alevins en Joan Torrens, en Biel Martí, en Miquel Florit, en Jaume Socies i en Joan Guardiola.

En un principi l'equip serà entrenat per en Coramet, en cas de que no es reunís un nombre idoni de jugadors per a afrontar la temporada en condicions, setze o desset, es cercarien altres solucions, futbol-7 o cercar jugadors d'altres pobles.

Els alevins, abans benjamins, seguiran entrenats per en Ricard Rodríguez, i la plantilla estarà formada per en Biel Blaco, en Pedro Socias, en Pere Campaner, en Joan Carles Gelabert, en Jaume David Llompart, en Josep Salvà, en Miquel Angel Capó, en Jordi Cladera, en Rafel Bisquerra i en Martí Amengual. No se sap si en Sebastià Alomar, jugarà. També estaran a la disposició del mister els cinc pre-benjamins abans anomenats.

Les baixes de l'equip són en Joan Antoni Donate, en Tomeu Martí, en Jaume Planes en Jaume Llompart i en Tomeu Serra i en Robert Carles Porcel que s'ha anat a jugar amb l'APA Ramon Lull.

A la pretemporada just han fet un partit, s'enfrontaren al Sallista At i els locals eren una mescla d'alevins amb pre-benjamins. El resultat final va esser de 0-6 a favor dels inqueers, encara que els llubiners feren un gran esforç que no es va veure premiat amb cap gol.

Per acabar des d'aquí volem fer una cridada a tots els al.lots nascuts entre els anys 84 i el 88 perquè s'animin a jugar i a passar-ho bé durant la temporada 1995-96. Els interessats posauvos en contacte amb en Ricard.

Coramet

més

blanca

lavanderia

Avinguda San Vicenç

Muro

Tel. i Fax: 86 00 65

A l'Estat de Chiapas no hi ha Guerrillers sols hi ha Revolucionari

-Rots a l'orella: confessions salvatges

-Un quadre pintat a fora vila, mentre sa mare i son pare collien tàpares dibuixava les siluetes fixades per la calor de l'agost. Del sac de la maleta del Seat 600 sortien animalons estranys, cucs, orugues, ben bé no els sabia identificar. Després d'estar acotat de sol a sol no vàrem poder cobrar la dieta. Tan de bo que el seu jornal el podrà recuperar amb el quadre.

La colita de tàpares d'un parell de dies no va ser perduda, les conserves de cucs per a pescadors amb canya i a volantí salvaren l'anyada.

Quan aquell "llonguet" li demanà si les tàpares es collien com les ametles va estar a punt d'envinagrar-li l'enteniment. No acaba aquí la història: pretenia dur guants a causa de les espines i una cadireta pel mal d'esquena. El va avisar que les colliria tot sol, perquè poc que li agrada a un i encara haver de sofrir i passar pena!

-Per tot arreu, empaitant-nos, actes insolidaris amb les futures generacions.

-Evidentment ja no podem esbrinar l'inesbrinable, Gabriel C. F. ens deixà. L'home que mossega constantment la patata tampoc ens aclarirà massa cosa, tanmateix d'aquí quatre anys el nostre entranyable tornarà patronejar el llaüt, evidentment.

La pressa que ells tenen és la nostra calma, així farem les coses amb placidesa. Ells com més s'hi capfiquin manco mostraran la mirada perversa que arrossegueu des de temps immemorials, podran intuir el que pensa l'estruç, allà, a les antípodes.

-Hem perdut el trono de certesa que posava el nostre esperit en el centre de l'univers: hem après que som, nosaltres, ciutadans del Planeta Terra, els habitants de les afores d'un Sol d'extrarradi, ell mateix exiliat a la perifèria d'una galàxia perifèrica d'un univers mil vegades més misteriós del que ningú havia imaginat fa un segle. **Edgar Morin (1977)**

-El 1996 pens passar tot l'estiu a la finca de son Mulet, da-

Al.lots de Dobrinja, al costat de Sarajevo (Magazine).

vall la Palmera fent la migdiada, passejades, de tot manco feina. Això sí, les festes de sant Feliu, el Patró de les..., no sé de què llamps és patró, crec que són de les millors. Al manco a mi, a la meua trentena d'anys encara m'agraden els esports d'aventura, els riscos, les angúnies, les emocions, les coses inesperades i el no saber que vendrà.

Enguany la Comissió de festes ha apurat al màxim: un dia no sabies si vendrien els àrbires, et podies trobar el Murense convertit en els juvenils del Sineu i el millor: a la recerca de l'exposició perduda, joc que no va trobar fi a causa de la gran dificultat exigida.

El Grup Cap-pela: magnífic! Encara que cert regidor del Govern Municipal no tenia gaire esperances de les seves possibilitats. Això sí, un cop acabada l'actuació els va felicitar. Per la resta com cada any: vomitades per les voreres, festa fins al matí, passejades de les parelles més majors i les corregudes al Cós.

Tot, tot, molt poc, els arbitris del foc, deixa llenegar als fo-

TALLER MECÀNIC
JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobylettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

Forn
Ca'n Ramon
Carrer Sa Carretera, 49
Tel. 52 21 77
LLUBÍ

rans que venen.

-Dubtar és sà, perquè hi pots veure més enllà del que és evident.

-La por de veure la seva dona amb un altre el va fer arribar als límits de la perversió. Cada nit parlava de l'eficàcia amb que tocava l'instrument, un magnífic instrumentista. La flauta havia estat la seva passió, ara s'inclinava més per l'orgue.

-I a la fi, espiraran lliurement. Vendrà el crepuscle criarà molta llum en els nostres camins.

Els nostres ulls veuran raigs de sol
Rigoberta Menchú.

-Consell culinari: Ous amb tomàtiga: tallau una tomàtiga madura per la meitat, fregau amb mitja tomàtiga un ou i amb la resta l'altre. Menjau aviat que les formigues, les mosques i les picades de moscard us poden fer malbé l'amanida.

Si voleu oferir a la vostra dona un Kinder Sorpresa preneu una estona la fresca i deixau fer els animalons.

-Hi ha tornat haver traca final per les Festes, i això que encara no han acabat.

-Només faltaria això, que a Mallorca vengués un Bisbe que no sabés oficiar les misses en català. Crec que n'arribarem a veure de tot color! M'agradaria veure en **José Mari** assistir a una litúrgia en alguna llengua aliena a les seves, ja de per sí, limitades possibilitats.

-Per què no dir-ho? ens sentim orgullosos de venerar, admirar, aplaudir, idolatrar, etc. etc, al master de l'univers, la joia més preuada: MENUDET de la CALÇADA (el darrer geni).

-Cristòfol Soler ha tengut bon mestre de cerimònies i des dels començaments del seu regnat segueix les providències del "Totpoderós". L'inquer amb més poder dels voltants va deixar plantat a la Novia Llubinera davant l'altar del Consistori. Davant la seva anunciada visita els regidors llubiners devien pensar enllepolir-se amb la presència del nou President Tòfol Soler també aconseguirà que Llubí, un poble humil, sigui la fortalesa inexpugnable dels Presidents. Només quan no hi ha elec-

Font: El Jueves.

cions.

-Un home deia que als de la raça repugnant i barroera els han de cremar i després rentar la cendra.

-Mir el cel i dic: pensau amb els innocents

Mir el glaç i pens: pensau amb els pecadors.

Mir el foc i veig: pensau amb els mentiders.

Mir el... i...: pensau amb els...

Mir el...: ...

...

...

Mir Aznar i sent: *dimita señor González!!!*

-El trio, **Perelló - Rodríguez - Ginard**, es mereix un homenatge i una forta ovació. Han mantengut la flama que ha fet bollir l'aigua. Gràcies, mai vos ho podrem pagar.

Després de la lluita el casament, i el guerrer ha de reposar per a noves aventures. Amb l'esposa, després de respirar nous aires, augmentaran els plors i les rialles de sa Creu, bolquers, sonalls...

-Sensualitat masculina:

Transvestisme social

com més flonjo l'esperit

i retardada la morbositat

El preu és la passió

el preu és el sofriment

sadomasoquisme invertit, inculturitzat

A la plaça de baix

voltant la cabina telefònica

tres esclaves resten ajegudes

Ningú en fa cas, però discretament

admiren el ball

Crits, flagels...

Els dimarts a Llubí és festa,

les senyores, estupefactes, s'autoabasteixen.

Els intel·lectuals de l'aixeta resseca (la seva)

voldrien estar a la pell d'altri.

S'hauran d'acoplar un estri biònic

o el s'hauran de clonar un amb l'altre.

-Un Castell de llops convertit en presó de llops: Poble

FOTOGRAFIA I VIDEO-CLUB

J O V E

C/. Traginers, 55
Telèfon 52 20 50
07430 LLUBÍ

TINTORERIA - RENTADURIA

TOT BEN NET

Mercat des Tennis

Juan Crespi, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

enutjat amb sí mateix. Abans de respondre les preguntes de la gent del carrer, Llubí calla. Vila amnèsica com poques altres, reviurà els fets incidiosos que ens precediren. Gent de marbre blanc, fresc, punxant. Els ancians, vividors d'èpoques passades, els sortirà de la ment els maleïts i punyents aspectes vivenciats i de sobte amb un xisclar de dits els tendran presents, davant seu. Tornaran palpar amb la carn les desfries del vell record. Els escolanets estan a punt per a repicar les campanes.

-Gràcies a 5 joves el CDA no desapareix. Amb la primera pedra al seu lloc, d'ara endavant tan sols els caldrà l'ajuda necessària. El discurs del **President** a la reunió del Casal de Cultura va emocionar a la graderia, tendrem cantera!

-Suport de Fredy Rincon. Els Ultras, igualment que Gil: "a la puta calle".

-Rellamps quin goig, no deixis de llepar-me l'orella! Quan no hi capigué més saliva, en Bobi, el ca de la meva germana va deixar de llepar amb la seva aspra llengua.

-**Als Pins de la Plaça del Molí de son Rafal:** 50 anys de la nostra darrera història s'han esmicolat amb un obrir i tancar d'ulls. Nosaltres, els homes, som capaços de tot, inclús d'aniquilar el que és nostre i a nosaltres mateixos. Fer desaparèixer el que els nostres pares i nosaltres mateixos hem compartit tota la vida. Vàrem créixer i viure juntament amb "los pins", segur que no hem tengut el respecte que ells ens haurien donat, hem atropellat la nostra pròpia història. Qui tornarà admirar uns esplendorosos pins com els que allà arrellaren, seran pocs, els més menuts ni els recordaran.

Les oliveres quan un mileni els acompanyi contaràn el que fèiem als nostres descendents, si és que els deixam alguna cosa perquè puguin sobreviure. La nostra efímera existència comparada amb la immensitat de l'univers no ens pot donar l'autoritat moral per seguir per aquestes dreceres cap a la mort, l'aniquilació absoluta. La Terra té una vida, un temps, ni li prenguem l'alè abans d'hora.

-El Capità Enciam no apareix per la televisió, però no deixeu mai de tenir les seves recomanacions en consideració. Pocs capitans poden ser tant respectats com Ell.

-Mirau! feia temps que me mossegava la llengua, ara no puc estar més mans plegades.

Començaré amb tu, jove que treballes de sol a sol. El sol a sol és perjudicial per a la salut, inconvenient pel descans i avorrit per a l'esbarjo. Fes el següent: agafa la teva dona i parlau-ne, i si aquest és el vostre plantejament actua talment conills.

Després de 8 anys, amb el fill gran, el sol a sol es reduirà, més encara minvarà el novè amb el segon, després de 12 anys podràs fer el sol a sol a la teva conveniència i mesura. La mai-nada serà profitosa, aprofita-la!

Amb els anys sabrà què és canviar paquets, preparar biberons, però la feina et serà recompensada. Oblida els preservatius i els mètodes anticonceptius, demana suport publicitari, ajudes a l'estat, l'Ajuntament, el Vaticà (segur que et fa costat). Viu com un rei, deixa que la vella Europa rejoveneixi. Confia amb les teves possibilitats, 12 anys de feina i a viure!!

-Xiquito: un heroi de la darrera fornada. Te n'adon? Nooor!

-Els Pobles Germans ens haurem de barallar amb el cosí d'enmig. Només ens emmetzina.

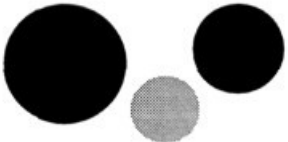
Si tu creus en els somnis, potser que els somnis algun dia creguin en tu.

Màgic Andreu

Uliana Marx. Com més aprop de la victòria, més por ens tendran. Aligi d'Àvila

P.D.: Missatge Secret: Codi Alfa-1, la nau ha estat capturada, tanca la finestra que el cossiòl no es ressequi. Quan el sol i la lluna vegin la llum del dia, surt. Esperam confirmació, tall i canvi. ****Llagost Casolà** a {{Geneta del Migdia}}**

**PERELLÓ
AUTOESCUELA**

Bisbe Llompart, 111 - Entlº.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

**AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR**

**PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA**

PERELLO

**ASSEURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL**

Gesent Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89
San Felio, 66 - LLUBI - Tel. 52 22 48

Cercar caragols

A ca nostra cada any solfem passar l'estiu a son Rossinyol on hi teníem el sequer de figues. Durant l'hivern tots els canyissos, buits apilats a un racó. Però en arribar l'agost, els trèiem per fer-los nets de pols i teranyines. Les figueres estaven carregades de figues, que ja eren madures i que es feien collir. Era el temps del sequer.

Cada any solien venir les mateixes figueres, ja que hi havia feina per a molta gent. I era una feina pesada: tragar escales de figuera a figuera, pujar i baixar de les mateixes, carregades amb els paners de figues collides que duïen al sequer, per a estendre-les, aplanades, perquè el sol les secàs.

Un poc abans de migdia ma mare anava a fer el dinar per a tots els qui feien feina en el figuera. Quan aquest era cuit i fumejant davall la vella canyissada, acudien tots a posar miques en es gavatx, que encara restava una bona tasca per al capvespre.

A vegades però s'alçava un nigulet, petit com una pixerada, que es tornava gros i més gros. El cel s'enfosquia i tots temíem que ploqués. Esclatà el primer tro i començaren a caure quatre gotes, com peces de dos. Tots a la una ens aixecàvem de la taula per entrar els canyissos plens de figues. Esclatà a la fi la tempesta amb una serenata de llamps i trons. Allò no era ploure, queia aigua a portadores. Però tots estàvem a cobri i també les figues. L'aire es tornà humit i del sòl es despenia olor de terra banyada.

-Sortiran caragols anit! En efecte, a ca nostra teníem una alfàbia caragolera, on hi guardàvem els caragols que trobàvem i ells presentien per la humitat de que hi havia aigua a la vista. I es movien, pujaven i baixaven, caient uns damunt els altres. Era aqueix un senyal que no fallava mai. Mon pare a vegades me deia -Joan, destapa l'alfàbia per veure si hi haurà caragols anit...

Horabaixa de tot preparàvem tots quants de llums hi havia a la casa, llums d'oli, llums de carburo, espelmes, tot quant servia per a fer llum. I cada un pel seu vent sortíem a trescar parets velles i marges, i també els goretos on hi havia herba seca banyada de l'aiguada que havia fet. Arreu de les tanques per tot hi vàiem llumets, com si fossin estels del cel, que es movien suaument acotant-se i aixecant-se a cada passa.

Un dia havíem de fer una caragolada, que és una menja exquisida. Per això es posen en remull el dia abans, amb herbes remeieres i al se'n demà una bona rentada fins que els caragols treuguin tota sa verinada. Un cop nets es posen dins aigua, al foc focuet. I ells amb la calentoreta inicial treven la banya i el cos. Els enganen, perquè quan són cuits ja no poden tornar arere. Set són les "herbes caragoleres" i que no hi manqui l'allioli, que és millor que la maonesa. Ah, i bon profit.

Pare Joan Llabrés Ramis.

Bou amb ceba i bolets

No sempre podem adquirir els productes de primera qualitat per fer el menjar de cada dia, perquè tenen uns preus prohibitius, per això hem d'adquirir-los de qualitat inferior i hem de cercar les maneres d'elaborar-los per disfrutar de les seves qualitats.

La recepta d'aquesta vegada la farem amb carn de bou, l'elaboració d'aquest plat és la següent:

INGREDIENTS:

1 quilo de bistecs de bou
1/2 quilo de cebes (dues cebes grosses)
1 tassó de vi negre, millor si és un vi ranci
1 copa de brandy
4 alls
2 fulles de llorer
1/4 quilo de bolets (blaves, esclata-sangs, gírgoles, xampinyons, etc...)

Per la picada: 2 alls, julivert, una dotzena de bessons torrats, una tallada de sobrassada.

Podem començar salant i posant pebre bord als bistecs, així, el temps que tallarem la ceba a daus, pelar els alls i tallar-los, la carn pendrà gust.

Amb un raig d'oli d'oliva fregirem els bistecs, volta i volta. Guardarem la carn, posarem l'oli de coure la carn dins una greixonera, afegirem la ceba i els alls i els donarem dues voltes perquè quedi tot amarat del suc, després de 2 o 3 minuts hi tirarem la carn amb tot el seu suc, el llorer i el vi. Quan arranqui el bull baixarem el foc i deixarem que cogui al xup-xup durant 3/4 hora. Hem de remenar cada punt perquè es confiti, procurarem tenir l'olla tapada, d'aquesta manera no reduirà tant, en el cas que el brou minvi molt afegirem un poc d'aigua. Després dels 3/4 d'hora hi tirarem els bolets trossets, els donarem dues voltes i després de 5 minuts la copa de brandy, deu minuts per evaporar l'esperit i hi tirarem la picada, dues remenades per fondre la sobrassada i anau alerta a cremar-vos quan vos ho mengeu.

Per acompanyar aquest plat és molt adequat l'arròs bullit o el puré de patates.

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5

Tel. i Fax: 52 22 37

FERRETERIA

**BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

Colònia a Binicanella (11, 12, 13 i 14 d'agost de 1995)

En aquest temps de calor i cigales ni l'esplai s'atura! I per això els decidits i engrescats monitors de l'esplai vam preparar una colònia pels 24 al.lots que s'hi havien inscrit.

La colònia va tenir lloc els dies 11, 12, 13 i 14 d'agost al Casal de colònies de Binicanella (Bunyola).

Aprofitarem l'espai que ens ofereix la revista local Udol per a contar-vos fil per randa tot allò que vam fer.

Eren les 8'30 del matí del dia 11 quan ja impacients per partir destí a Binicanella '95 passàrem llista (com al quarter) per a veure si algú encara no havia comparegut (en Damià nostre no pensà a posar el despertador i arribà un poc tard).

Després dels habituals adéus i besades dels pares partírem amb l'autocar cap a Binicanella on hi arribàrem passades les 9'30 del matí; el primer que vam fer va ser distribuir els nins a les seves habitacions i col·locar tota la roba que havien duit. Tot seguit berenàrem i explicàrem un poc per damunt el que fariem durant els quatre dies que havia de durar la colònia.

Llavors, amb la panxa plena del "bocata" preparat per les "súper-mama's", ens vàrem reunir a "Can Guillem" (lloc on hi havíem de dur a terme els tallers i vetllades) i vam fer el sorteig dels grups. Vam fer quatre grups de 6 components cada un i cada grup va haver-se de posar un nom. Els noms dels grups que van brollar de la imaginació dels al.lots van ser els següents: Brad Pitt, Ses ràdios, Xaloc i Embulls locos.

Tot seguit ens posàrem fil a l'agulla i els al.lots van fer-se tota una sèrie de distintius per tal de conèixer el grup que eren: van dibuixar un símbol que els representàs, van posar el nom a la seva cadira, van distribuir calaixos per guardar el material i van pintar damunt paper per posar a cada calaix el distintiu de cada grup...

No ens adonàrem i ja va ser hora de pegar la primera remullada a la piscina del casal; éren les 11'00 i tocava piscina.

Ja ben dutxadets i arregladets ens sobrà un poc de temps que aprofitàrem per passejar un poc, fer un regal a l'amic invisible (l'èxit, juntament amb la tècnica braç-pit, de la colònia) o descansar una mica ben allargadets damunt el llit (algun monitor duia son d'enrera).

La panxa ja feia renous quan se'ns presentà l'hora d'anar a dinar, éren les 13'30. Ens posàrem les botes (a qui va agradar-li): menjàrem arròs blanc amb una bona salsa, salsitxes i croquetes i de postres un bon flam. Tothom qui va voler va repetir.

Cap-al-tard van començar a aparèixer dins la capsa dels regals els primers obsequis per a l'amic invisible i vàrem començar a assajar una sèrie de peces teatrals, inventades pels propis nins, per a ser representades a la vetllada del vespre.

Ja que hem parlat de l'amic invisible bo

serà explicar en què consisteix: el joc de l'amic invisible consisteix en fer un regal a un altre company; aquest company no sap qui és fins al final que ho descobreix; anteriorment cada al.lot i cada monitor havia escrit el seu nom a una papereta i ho havia introduït dins una capsa; acte seguit cada nin i cada monitor va agafar una papereta i va saber quin seria el seu col·lega a qui havia de fer el regal i sense que ell se n'adonàs.

Preparant la vetllada i fent regals a l'amic invisible (el d'en Joan Torrens i el de n'Antònia Pinya ja els vam descobrir el primer dia) es va fer l'hora de berenar (pa amb "nocilla") i poc temps després vàrem tornar a la piscina a remullar-nos de l'insuportable calor i basca que feia.

Després de la merescuda remullada ens vam anar directes cap a les dutxes, vam descansar i trullar pels voltants de Binicanella fins que es va fer l'hora de sopar.

Després d'haver sopat vam tenir un poc de temps lliure i vam donar per encetada la vetllada; éren les 22'00 hores quan posàrem fil a l'agulla: vam descobrir tota una casta d'actrius, ni en Xesc ho fa tan bé!

Una vegada acabada la vetllada es van repartir els primers regals de l'amic invisible i després d'alguns voler quedar, com a valents i com a primer dia, ens vam anar a dormir ja que a l'endemà ens havíem d'aixecar a les 6'30 ja que, de ben prest, a les 8'20 aproximadament havíem d'agafar el tren de Sóller. A les 6'30 els monitors ens aixecàrem i com a monitors feiners vam anar a parlar taula per berenar; mentrestant els al.lots van tenir la "sort" de poder dormir uns 15 minuts més.

Vam berenar i cap allà on s'atura el tren hi manca gent!

Eren aproximadament les 8'25 minuts quan el tren de Sóller ens va recollir i direcció cap a la vall dels tarongers vàrem con-

templar tota una esplendor d'alzines, pinars, oliveres... que van alegrar la nostra vista. Entre i entre ens divertírem penetrant en els "túnel" foscos i humits que completaven el nostre recorregut.

Després del divertit viatge vam arribar a Sóller i vàrem partir cap al Port a peu. Un llarg recorregut a peu va marcar el matí però a les 12'00 ja vam poder banyar-nos dins les no molt netes aigües del port. A les 13'30 vam partir cap al camp militar del Port de Sóller i allà vam dinar i descansar fins a hora de tornar a nedar.

El capvespre el passàrem dins aigua i damunt dos velomars (fins que ens escridassaren, fins i tot discutírem fins que ens tornaren l'import que havíem pagat, per anar massa carregats). Es va fer l'hora d'iniciar la tornada cap al casal: vam agafar el tramvia que ens transportà fins a Sóller; a les 19'00 agafàrem el tren que ens dugué ben prop de Binicanella i vers les 20'00 arribàrem al Casal. Una vegada al Casal passàrem per les dutxes i cap a sopar hi mancava gent.

Tot seguit després d'haver ben sopat, descansàrem una mica i llavors tornàrem a repartir regals a l'amic invisible. Entre repartiments de regals va aparèixer en Toni Verd de Binicanella i ens digué que podíem anar a veure els estels i la lluna. A correuita partírem cap a l'observatori astronòmic i després d'escoltar unes quantes explicacions d'en Toni vam començar a divisar estels, la lluna i Júpiter.

Una vegada vistes les constel·lacions vam partir directes cap al llit i us podem assegurar que aquesta nit no vam haver de pegar cap crit; el cansament del dia va actuar com un autèntic monitor: al llit i a dormir fins a l'endemà sense molestar els altres.

El despertador ens avisà que ja era hora d'aixecar-nos, a les 8'30 tots ben desxondits i disposats a aguantar la súper-aula de

gimnàstica que el monitor Toni "Coramet" ens havia preparat. S'ho havia agafat molt seriosament això de la gimnàstica en Toni; pareixia un entrenament del CDA!

Amb el cos ben calent es va fer l'hora d'anar a berenar, berenàrem i tot seguit ens posàrem fil a l'agulla al taller que havíem preparat per aquest matí: un taller de clauers i pins. Ben enfeinats amb el taller no ens adonàrem que havíem d'anar a nedar, la calor sufocant que feia va fer la resta: no ho vàrem haver de dir dues vegades el crit de: a nedar!

Després del xof! A dinar!

Ben dinats una becadeta no cau malament a ningú. Descansàrem i d'altres jugaren fins a l'hora de començar les Olimpíades atlètiques que els havíem preparat.

La cursa d'obstacles, les carreres de cèrcols, el futbol-loco, el mato, el limbo i finalment allò que els nins esperaven amb ànsia i delit: la piscina de fang.

Allò era massa, si un anava brut l'altre hi anava més, aquell altre deu vegades més... Férem uns arrebossats que van ser massa. Després ens esperava una bona dutxa d'aigua freda per llevar-nos tot el fang que dúiem al damunt.

Que en vam passar de gust de remolcar-nos com a porcells, n'hi havia que fins i tot grufaven.

El sopar d'aquest dia fou d'un poc de sopa i de segon unes bones hamburgueses amb patata fregida. De "ketchup" alguns van anegar el plat.

Ben sopats vam tenir temps de repartir els regals de l'amic invisible, també vam fer un play-back i vam acabar cantant la cançó de l'estiu: "Illes dins un riu". Fins que es va fer l'hora d'anar a nedar!

Aquest dia, com a darrer vespre de Binicanella, estava programat nedar al vespre i com que els monitors d'"Es Turó" són obediets i disciplinats amb tot allò que han programat de les 23'00 a les 24'00 vam nedar a la piscina amb una il·luminació que feia goig. Una vegada ben remullats vam tocar diana i cap al llit hi manca gent. Era el darrer dia i molts van voler aprofitar aquest darrer dia per parlar amb els seus respectius "amors" fins que el cansament va aparèixer i ja no es va sentir a ningú més.

Quan el sol ja cremava de bon de veres ja vàrem començar a sentir al.lots que corrien d'amunt cap a avall, era senyal inequívoca que era hora d'aixecar-nos.

Com cada dia vam berenar i ens vam preparar per acabar el taller de clauers i pins que havíem començat el dia anterior. Per arrodonir-ho vam acabar de pintar-los, els vam donar una passada de lacre i els hi vam posar la corretja per poder-hi penjar les claus. En van sortir de molt bonics i originals; almanco serviran per tenir un bon record d'aquest colònia a Binicanella.

Pintant i esperant que s'eixugassin es va fer com cada dia l'hora del nedar. Vam anar a la piscina i ens vam remullar per darrer pic en la piscina que tan bé ens havia acollit.

Ben dutxadets es va fer l'hora d'anar a dinar; com a darrer dia ens donaren ciurons trempats, de segon peix arrebossat i com a postres, gelat.

Una vegada feta la digestió vam anar a preparar els darrers regals de l'amic invisible i vam començar la darrera activitat de la colònia: descobrir a l'amic invisible.

Hi va haver sorpreses (la d'un monitor sobretot), d'altres que ja ho sabien i d'altres que no.

N'estam totalment convençuts, però, que ha estat una experiència molt divertida i apassionant.

Una vegada descoberts tots els enigmes van comparèixer els pares, senyal inequívoca que la colònia havia arribat a la fi.

Els monitors ens ho vam passar bomba i els al.lots esperam que "SUPER". Adéu Binicanella'95!

Sopar fi de curs

Una vegada arribats de la colònia encara vam tenir forces, juntament amb l'inestimable col·laboració d'alguns meravellosos, perquè no dir-ho, pares, de preparar la nit final, la traca final, com a les festes, del curs 94-95.

El passat 25 d'agost ens ho passàrem de meravella engalanant el carrer Rector Tomàs i crec que ho férem el més bé que vam poder. Assistiren al sopar unes 85 persones entre nins, pares i monitors i vam sopar ben a la fresca fins que es feu l'hora de l'espectacle:

vam passar les diapositives de la colònia i vam fer una sèrie de jocs per intentar entretenir els pares però la cosa no anà tan bé com ens esperàvem.

L'espectacle acabà ben tardet i després del sopar-espectacle ens despedírem fins a l'octubre (data d'inici del nou curs).

NOU CURS

Començam! Apunteu-vos!

Veniu a l'esplai

i

divertiu-vos!

Començam! Apunteu-vos!

Si no teniu cap espai

veniu a l'esplai

i divertiu-vos!

Bé, ja ho sabeu si voleu divertir-vos, anar d'excursió, anar d'acampada i moltes sorpreses més veniu els dissabtes al local de l'esplai de 15'00 a 17'00 hores. No te'n penediràs!

Torneig de futbol sala de son Perdut

Els monitors del Club d'esplai Es Turó de Llufí i dos pares es desplaçaren el dia 20 d'agost al Casal de colònies de Son Perdut (Felanitx) per disputar un torneig de monitors organitzat pel GDEM.

Els resultats no acompanyaren a l'equip llubiner i acabaren els cinquens de set participants, encara que el joc desenvolupat pels monitors va ésser un dels millors del torneig.

Els marcadors foren els següents:

Lluçmajor, 6 - Es Turó, 5 (Pere Pipes 3, Peon, Coramet)

Gínjols, 3 - Es Turó, 2 (Coramet, 2)

Es Campet, 1 - Es Turó, 3 (Joan Pinya, Pipes, Coramet)

Es Voltor, 2 - Es Turó, 9 (Biel Bo 2, Xesc Menut 2, Pipes, Coramet 4)

Al final la cinquena posició va tenir gust a poc ja que al passat torneig quedaren tercers.

Els components de l'expedició foren en Pere Pipes, en Miquel Peon, en Jaume Coves, en Pere Píalara, en Xesc Menut, en Joan Pinya (pare), en Biel Bo (pare) i en Coramet.

Viatges Ciutat S.L.

C.I. BAL 335

Carretera de Valldemossa, 8

Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11

Fax: (971) 29 30 05

07010 Palma de Mallorca

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL
RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

En commemoració de Robert Graves

Un dels seus primers llibres fou "Across the gulf", una selecció realitzada per Beryl i Lúcia de 14 poemes inèdits de Robert Graves.

Finalment, Joan també vivia a Deià, i es dedicà a la música amb el seu germà Yomas, que fundaren "Pa amb oli band", el grup de rock que més s'ha escoltat a la zona de tramuntana.

Amb motiu d'aquest centenari els fills de Graves han treballat en la publicació d'una peça de teatre escrita pel seu pare, a partir de la figura de san Pau això com la reedició de "The reader pver your shoulder" i de l'estudi sobre la Bíblia titulat "Evangelio Nazareno Restaurado"

Un paisatge antic

A Deià va poder viure en contacte amb la naturalesa; on tot creix, floreix i dona fruit, fou escenari de gran part de les seves novel·les.

En Graves tenia la seva pròpia teoria: En el món hi ha alguns llocs com aquest paisatge, que té energia positiva, és un cercle magnètic que obliga a crear.

Oliveres i pedres, columnes i temples entre els quals la flor de la borrasa retenia en les paraules l'olor de tomir i romaní.

El mar mític rompent contra els penya-segats.

Graves va recollir les restes de les cultures mediterrànies.

La relació entre Robert Graves i Deià fou més que l'elecció d'una cultura, va significar una adopció mútua.

El senyor de ca n'Alluny

La relació de Robert Graves amb Deià fou molt especial fins el punt que el 1961 declarà que preferia que l'anomenassin fill adoptiu del poble que Premi Nobel de Literatura.

Rebia moltes visites però tenia pocs amics veritables.

Va escriure un poema en català "Don Roberto o el Senyor de ca n'Alluny". No va fer molts d'esforços per expressar-se en la mateixa llengua que els seus veïns.

Quan no escrivia es sentia com un pagès més. Sovint acudia a la botiga del poble a comprar blat per coure al seu forn de llenya. Va ser peculiar en gairebé tot el que feia.

Era alt, robust amb cabells canosos que tapava amb un capell de palla.

Als 80 anys, una dècada abans de morir Robert havia perdut la majoria de les seves facultats físiques i mentals. La seva memòria era fràgil i li era difícil recordar res, fins i tot la fesomia dels seus fills.

L'herència familiar

Els fills de Robert Graves i de la seva segona dona, cada un a la seva manera, han continuat la seva obra.

Lúcia, doctorada a Oxford, ha traduït nombrosos llibres del seu pare, també ha jugat un important paper recopilant tota la producció del seu pare, incloent cartes, conferències, col·laboracions a revistes o reedicions.

Lúcia era la millor coneixedora de la seva obra, semblava lògic que fos ella que s'encarregàs de la gestió, però Graves al testament deixava clar que la voluntat del poeta era que el seu fill Guillem fos l'encarregat de tot. A partir d'aquest moment es va moure en els ambients literaris i acabà escrivint un llibre sobre la seva infància a Deià, "Wild Olives".

Tomàs, el més petit, es dedicà a les arts gràfiques i a principis del 80 va adquirir la impremta de la revista de Sóller.

Els mites

Robert Graves fou un mite per Deià. El poeta Britànic trobà aquí les petjades dels Déus, la força de la creació com el sentit de la bellesa de Venus i l'evasió que personifica Dionís. Presenta la geografia de Deià com un lloc de repòs pels guerrers de la ploma, la música o el pinzell. Una llarg d'artistes, un paradís de la inspiració.

Aquest poble de la costa nord mallorquina es convertia en un lloc de trobada pels actors escriptors i músics. Deixaren petjada Ava Gardner, Tony Richardson... Deià es va donar a conèixer arreu del món pel seu estatut artístic i creador, sempre amb la constant referència de Robert Graves.

I de certa manera aquell Deià, un poc irreal, on tants "Ulisses" de l'art i de la creació trobaren la seva Itaca final, és obra seva.

La Deessa Blanca

El tema principal de tota la reflexió poètica de Graves fou l'origen de la inspiració. La seva gran troballa en aquest terreny fou "La Deessa Blanca" convertit en un clàssic. Per Graves, la poesia era la invocació màgica a una Deessa Mare provinent de la prehistòria. La meua tesi -escrigué- és que el llenguatge del mite poètic, comú a l'antiguitat a l'Europa mediterrània i septentrional, era un llenguatge màgic vinculat a cerimònies religioses populars, en honor a la Deessa Lluna o Musa. Alguns dels mites daten de l'època paleolítica. Graves aconsegueix explicar el sentiment poètic més enllà de les cultures i de les edats històriques. La Musa constitueix un reflexe d'aquesta Deessa Mare, perduda en els temps més remots. És venerada com a dona esbelta de rasgues esmorteïts, dorada cabellera i llavis vermells.

Per Graves, el verdader poeta és aquell que consagra a la lluna els seus versos, que n'obtenen la seva màgia nocturna, la Deessa dels corns de plata i ulls de safir és fa suggerència, i amb ella la dansa eterna de la vida i de la mort.

La tomba

Enterraren Robert Graves, el 7 de desembre de 1985, l'horitzó era negre. No es percebia la lluna, no hi havia mar ni cel.

Era una nit d'hivern quan el cos de Robert Graves era tret de ca n'Alluny, la comitiva va recórrer la carretera lentament mentre les campanes ressonaven entre les muntanyes.

Totes les persones que visitaren Deià, no acaben el recorregut sense passar pel cementiri, que més que un cementiri és un lloc de descans, un mirador per les ànimes perdudes.

Xisca Munar i Ferrer
(Article emmarcat dins el
Conveni de Normalització Lingüística)

GOVERN BALEAR

Conselleria de Cultura, Educació
i Esports

Foto

Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubí

Seguint el propòsit manifestat a la nostra revista UDOL, corresponent als mesos de juliol/agost d'enguany de presentar algunes ONG i altres entitats que fan feina pels més necessitats i marginats, voldria presentar avui el GRUP CRISTIÀ DE DRETS HUMANS.

Ho faré amb les seves pròpies paraules, copiades d'un full que em varen enviar:

Grup cristià de drets humans

Neix a l'any 1974 a la Parròquia de l'Encarnació de Ciutat, com espai solidari de defenses i promoció dels Drets de l'Home i del Poble en moments crítics i de repressió en l'Estat Espanyol, o com a desvetllament i compromís públic de cristians en la societat.

Com a grup està obert a qualsevol persona interessada en treballar per a una aplicació constant dels Drets Humans dins els sistemes i estructures socials, així com dins les realitats concretes del nostre Poble mallorquí, i d'una manera especial a la nostra Ciutat. Els seus objectius són:

GENERALS:

- 1.- Promoció i defensa dels Drets Humans a favor de tot home i de tot Poble.
- 2.- Solidaritat amb els més pobres, dèbils i marginats de la societat.
- 3.- Esser consciència crítica de la societat i els seus sistemes.
- 4.- Treballar per la causa de la justícia i de la pau.
- 5.- Treballar per la identitat i autonomia del nostre Poble.

ESPECÍFICS

1.- Recollir informació més real i entroncada amb les seves causes sobre les situacions concretes relacionades amb els Drets Humans. Transmetre aquesta informació i la seva anàlisi (Es va fer respecte a l'hospital Psiquiàtric, vagues de fam, tortures, reivindicacions obreres etc.)

2.- Promoure iniciatives d'acció davant els problemes, conflictes i reivindicacions concretes per tal d'obtenir un reconeixement dels Drets Humans en cada cas, i un clima ciutadà favorable a les persones que en són afectades. (Ho hem fet respecte a la Participació Ciutadana, recollida de signatures, deixant locals de reunió, Campanya del 0'07 %...)

3.- Organitzar i adherir-nos a campanyes de conscientització social que contribueix a una millor i progressiva conquesta dels Drets Humans en la societat (Ho feim a través de la premsa, butlletí informatiu, taules rodones de participació política o ciutadana, cartells...)

4.- Recolzar els espais educatius per a una educació per a la Pau i la Justícia. (Ho feim intensivament coordinant activitats i oferint materials per a la diada de la No-Violència i la Pau, conferències...)

L'actualitat social exigeix la nostra presència solidària amb altres grups socials, per tal de seguir denunciant situacions d'injustícia, de desigualtat i de corrupció de poder que es donen constantment aquí i ara, malgrat el procés democràtic, i per tal de seguir promovent una real i progressiva conquesta dels Drets Humans en tota la nostra realitat social.

Els interessats en rebre més informació o la revista "DRETS HUMANS DE MALLORCA" que s'envia gratuïtament (només es demana una ajuda voluntària) poden dirigir-se al carrer Joan Muntaner, 14 de Ciutat. Tel. 75 37 84.

J. Rosselló i Vaquer.

El darrer vespre d'estiu a la fresca...

Durant els vespres encara no massa escalfats de l'estiu, a començaments de juliol, al poble de Llubi, s'hi poden passar dues hores a la fresca, assegut còmodament a un duríssim escaló de la grada -sens dubte construïda per a l'adversari-, de la pista polisportiva, contemplant el desenvolupament del joc del torneig d'estiu de futbol sala.

Això sí, hom ha d'estar disposat a arruixar constantment els insistents moscards, formigues, moscardins i altres espècies d'aquests estimats animalons que s'afiquen fins i tot dins la camia i t'arriben, moltes vegades, prop de la guixa. Esquivar, i no amb manca de reflexos vestibulars, les clovelles de pipes que des dels morros del simpàtic i casual veïnat surten impulsades amb notable virulència fins al propi espai vital. A escoltar, mentre intentes veure alguna jugada entre dos equips que practiquen una espècie de futbol en un camp reduït, a vegades, i en altres ocasions, futbol sala del bo, escoltar, dic, un rosari de paraules mal sonants intercalades d'altres grolleries, sorgides d'alguns joves joves i esquitxades de "gràcies" destinades a algun company més inhàbil. A rebre alguna pilota pel nas, per la mala punteria de l'empenya del peu del bon al·lot de davanter casual d'estiu. A deixar-te les dents a una bossa de plàstic portadora d'un comprimit polo barat, de gust de tots els gusts en geneal i cap en particular, que es resisteix a ser oberta. I, sobretot, a aguantar-me a mi mateix que, encara que intenti ser ben educat, fic la pota a cada passa.

Encara no sé molt bé, per quina raó exacta he acudit, fins avui, assiduament als dos partits crepuscle-noctàmbuls. Vetlada rera vetlada m'he empassat de principi a fi els dos partits; fins i tot aquells en els quals, o bé perquè mancava la pilota (ESTAM AL MES DE JULIOL DE 1995) o perquè l'àrbitre oficial no compareixia (seguim en les mateixes dates), començava amb bastant de retard.

Per ventura perquè no sent preferències per cap equip en especial, per ventura perquè no estic obligat a acudir només quan juga el meu equip patrocinat, perquè no tenc equip patrocinat; seguem perquè encara no he pogut endevinar la fórmula per a la recuperació psicofísica dels jugadors de futbol durant el període de descans de la passada campanya. Quasi segur que ho faig amb la intenció d'observar matisos ben diferents entre el jugador de futbol sala i el de futbol. O, també, per viure "in situ" la teoria d'aquella llei que promulga allò de: "... tots els ciutadans tenen dret a la pràctica de l'esport...". El torneig de FUTBOL SALA de Llubi, durant el mes de juliol, contribueix i és una mostra tangible de què tots els ciutadans tenen l'oportunitat de practicar l'Esport mitjançant el "futbol", com se sol sentir dir moltes de vegades; sobretot per aquells que per ser menys destres, són naturalment separats de la regularitat d'una pràctica competitiva habitual.

És cert, però, o així ho crec, que assistesc a veure futbol sala perquè m'agrada, tenc afecció i encara em resulta novetós, cada dia; no hi ha partit dolent per a un bon afeccionat, tots tenen el seu segell particular i així ho entenc. Em diverteix, m'entreten, observ, coment i sobre tot, aprenc.

Així que don gràcies a tots aquells que fan possible aquest singular torneig de "futbol" a LLUBÍ. ¡Ah! l'entrada va inclosa amb la voluntària consumició.

La nota pacient d'aquestes primeres vetlades, repetesc encara no molt acaolorades de juliol, segons la meua opinió, la llegesc a les cares d'algunes al·lotes que, submisses a l'entreteniment dels seus homes, teixeixen i desteeixen la capa del tancat vespre de l'inacabable partit. Esperen amb serenitat els desitjats xiulets finals de la disputa, en la qual els seus mascles acabaran de batre's en noble i ferotge batalla en el camp de l'honor, contra l'hostil "enemic" invasor. En sortir de la reconfortant dutxa, el robust guerrer es trobarà amb totes les afalagades del fi amor de la promesa, amb delicades besades, amb elogis de caire exagerat, que sens dubte desitja rebre com a penyora i recompensa per la difícil i treballadora "VICTÒRIA".

En el llindar del S. XXI, material i prosaica, en el qual una Oda només és bona al revers d'un billet de banc escrita; és gratificant comprovar que el poeta no tenia tota la raó; però així mateix és preocupant veure que tampoc la té la Llei de l'Esport.

Confés que mai he sabut "a priori" quins equips havien de jugar, ni quants de grups formaven el torneig, no era per a mi d'un interès prioritari; no era d'això que movia el meu neguit després dels sopars a la correguda i amb el sol encara ben alt, a la meua confortable caseta; no, els resultats i les classificacions no tenen importància per a mi.

Allò que no trobava indiferent era haver de suportar, mentre intentava mirar el joc, ¡AIXÍ SÍ QUE M'INTERESSA!, per la destra del meu pavelló auricular, un monòleg en pròpia veu de l'espavilat de torn (que per cert, es situava d'esquena al terreny de joc), en DO MAJOR, dogmàtic i "documentat" sobre la sanejada economia d'un club esportiu de primera divisió (no comentava els títols aconseguits durant la temporada), comparant-la amb la dels altres clubs rivals d'igual catego-

ria. Per sinistre, la recepció d'ones enllaçades que em travessen la caixa timpànica, percebudes en forma de màgiques receptes per aprimar-se només en dues setmanes; per l'esquena, de cop, sents com s'enfonsa després d'un agressiu esclafit la tanca de fil de ferro, manipulada per aquell "oportú" graciós; per davant, suportar la passada de "models" continuada i en totes les possibles direccions, per l'estret passadís, de gent que va i ve i torna venir i més tard s'entorna... I llavors que quasi tots s'aturen a xerrar, resucitant velles històries i perdurables anècdotes que no crec que interessin ni a ells mateixos.

I ja em fan mal les anques, amb desigual intensitat, per mor d'un constant i oportú intercanvi de posició anatòmico-estètica sobre la grada; encara que m'he d'imaginar noves fórmules posturals per intentar seleccionar un angle de visió més gran de la pista, el qual m'acaba de reduir aquell estàtic "model" d'ocasió. ¡vull veure el JOC!

Però, què va! impossible. De cop irrompen com a cigales unes "personalitats", que no fa molt s'assegueren prop de mi: "t'assegur que mentre visqui no tornaré votar pus es PP a Llubí, la m'han feta i la m'pagaran"; "aquesta de ca na Rossa té molta comandera, no l'ha votada i vol esser batlessa". I jo em tap les orelles amb les dues mans, col·loc els colzes sobre els genolls i procur posar tota l'atenció en el joc. Però una vegada més la sabiduria popular torna manifestar-se: "En Biel hauria d'haver estat es batle, s'ho mereixia, amb tota sa feïnada que aquest home ha fet pes bé de Llubí", "i per sa majoria de vots que va tenir", arrodoneixen el veïnat.

En el descans del segon partit, canviï de lloc; aquí pareix que hi ha més tranquil·litat i no hi ha tants de moscards, però també la visió del joc és més reduïda. ¡Ala, sa primera an es front!, la segona a l'ull del veïnat, "escolta, aquests xuten amb sos peus" comenta algú. M'airec i me'n vaig a ocupar el tercer seient, diferent, del vespre.

Altra vegada els moscardins enrevoltant i molestant el meu espai visual i auditiu. "Heu vist ses plaques", "n'han aparegut com a mosques per tot Llubí"; l'acompanyant remata: "en manca una a dalt de tot d'allò que fou sa creu des mulí de son Rafal"; "o a sa canastreta, "o an es Club d'Esplai". Un tercer que en el parèixer no intervenia en les jugades, replica: "on de veres n'hi fa falta una és a l'obra

de sa plaça de son Mulet; "no, de Binifalet", apunta un quart en "off side".

I jo, que només he vengut per veure el FUTBOL SALA. ¡Per favor!, hauria d'estar prohibit xerrar a les grades d'un camp de futbol, com a l'òpera.

La veritat és que no em molesta la gent, ni molt manco si intenta ser simpàtica, agradable o intenta dialogar. Allò que més m'embossa és aquesta passió local que tenc pel futbol, per jugar, per vestir-me de curt; però ja no estic per aquests trots, ni molt manco per sofrir coces i balonades a les parts febles. Ai! ¡Quina enveja sana, confés, que em feis, quan passejau aquesta joventut per la pista polisportiva, inmersos en la competició que implica l'Esport Rei, durant els seus vespres del juliol 1995!

Com passa el temps!. Sembla que era...! avui mateix!, quan em creia un As del futbol i intentava imitar els ídols del moment i al mateix temps agradar a les meves admiradores. Aquest mateix temps que m'ha duit de la disputa de la pilota a les grades, s'ha cuidat de col·locar-vos a vosaltres des de la incòmoda grada al terreny de l'"honor".

Per aquest motiu, perquè no vull que em creixin més les dents, tenc la intenció de què aquest sigui el darrer vespre del meu estiu a la fresca.

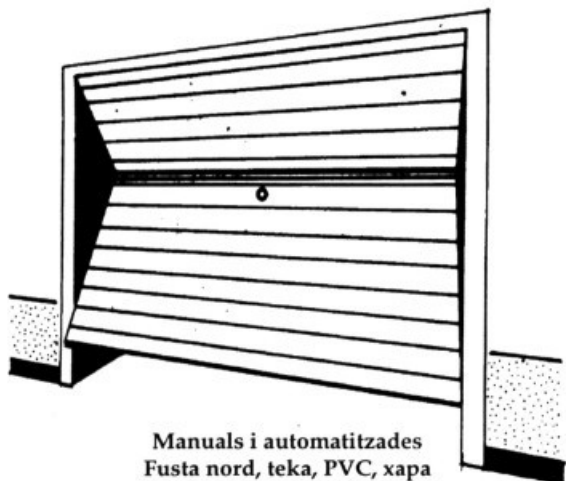
Des de la dura i penetrant roca dels meus indefensos darreres, vull tornar repetir les gràcies més sinceres a tots aquells que protagonitzau l'esport en una de les capes més amples i obertes; un desig la millor sort. ADÉU!

Em permeteu la darrera confidència?: demà soparé altra vegada ben de jorn i ben lleuger, després tornaré fer una volta, tira tira, cap a ponent per comprovar que el Sol es pon; quan ho hagi fet (pel fet de no tenir ja cap testimoni) giraré cap el polisportiu de Llubí. Sentiré els mateixos comentaris, suportaré les mateixes incomoditats... però jo, tornaré disfrutar del JOC DEL FUTBOL SALA com una vaca.

Ah! voldria pensar a agafar un coixí i uns auriculars. De tot això que he escoltat i vist, només en som un espectador.

Pau Pere Pons
Sineu

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuais i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

Perruqueria Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

- VIDRES
- ALUMINI

Carrer Creu, 23
07430 - LLUBI (Mallorca)

Tel. 85 70 91
Tel. mòbil 908 26 74 08

Preparats, llestos, va!

No és gent professional, ni amb prou recursos econòmics, ni famosos, ni amb prou experiència, ni Carlos Sainz, ni Juha Kankkunen, ni Colin McRae, ni François Delecour, ni Kenneth Eriksson, ni tenen un Subaru Impreza, ni un Mitsubishi Lancer Evolution III, ni un Toyota Celica GT4...

Podríem seguir anomenant certes coses que els "manquen" a aquests joves llubiners però del que estam plenament convençuts és de les seves ganes i il·lusions per millorar els seus pocs coneixements. Aquests pocs coneixements poden ser augmentats amb tan sols dues paraules: lluita i constància. Si lluiten aferrissadament tendran molt guanyat. Des de l'equip de redacció de la revista UDOL els donam els nostres crits d'ànim i força per a que continuïn lluitant per aquesta afeció o dèria que els empeny a lluitar i dedicar part del seu temps lliure a un món que a Llublí, anys enrra, va viure, gràcies a l'autocross, uns moments esplendorosos i vibrants.

Sembla que a Llublí ha tornat a renéixer aquesta afeció el món de l'autocross, encara que sia d'una manera diríem clandestina. Són molts els llubiners que d'una manera o altra practiquen l'autocross: Joan Llompart "Alan Petit" amb un Ford Fiesta, Francesc "Quico" Ferragut també amb un Ford Fiesta, Ramon Reus "d'es Forn" amb un Seat Ibiza, Miquel Munar "Fraret" amb un Renault 14, Lluc Feliu "de sa Verderna" amb un Seat 127 i Alberto Abellan amb un Ford Fiesta. Amb ells també corre en Pere Sastre "Murero" que actualment no compta amb cap cotxe per a disputar les carreteres i en Jesús Salas, de Ciutat, que corre amb un Renault 5 Alpine.

Per poder confeccionar aquest reportatge en hem posat en contacte amb dos llubiners, a més dels que hem anomenat, que són uns dels artífex del renaixement al nostre poble del món de l'autocross, després d'aquells anys d'esplendor, primer al Circuit de s'Auberg i posteriorment al Circuit de sa Verderna a la carretera de Santa Margalida.

Ens referim a en Biel Alomar "Barratot" i a en Lluc Feliu; en Biel compta amb un Seat 127 i en Lluc amb un Peugeot 205 encara que tots dos per unanimitat comenten que els cotxes són de tots dos, "no tenim cotxe fix" repliquen.

Els dos ens recorden els seus inicis, quan se'ls va encendre la bombeta a dins el cap, quan va pensar el difícil repte del jo vull ser pilot: "tot va començar quan era petit, quan anava a veure les corregudes que organitzaven a Llublí, a l'autocross" diu en Lluc; en canvi en Biel replica tot dient que ell es va encendre veient córrer els altres.

Parlam de futurs projectes, entre els quals destacam la intenció d'aquests amants del motor de fundar una escuderia: "de noms encara no hi ha res però ja ens agradaria posar-li el nom de "LLUBLÍ COMPETICIÓ", però repetim que no hi ha res decidit".

Un altre dels futurs projectes d'en "Sainz-Moya" és el córrer ra-

Biel Sainz: «Només la meteorologia ens pot jugar una mala passada».

llis: "feim autocross perquè no podem córrer en corregudes de ralli federades ja que ens manca el carnet de conduir, però com tu bé has dit tot això ho abastarem d'aquí a poc, està en projecte".

Passam a parlar de les corregudes que han disputat fins ara en Lluc i en Biel: "he disputat 9 curses -comenta en Lluc- de les quals n'he acabades tres, un pic he fet 2n, un altre 4t i l'altre pic 13è; les altres no he acabat ja que cada vegada he espanyat el cotxe. He disputat curses a Sineu, Maria de la Salut i Sa Pobla".

En Biel a les dues primeres no va acabar; a Sineu, per les festes d'agost va quedar el 4t: "el llubiner més ben classificat" afegeix ben satisfet. El passat diumenge 10 de setembre a Maria va disputar, fins ara, la seva darrera cursa però va tenir un petit problema que ens comentà: "anava el quart i per classificar-me havia d'estar entre els tres primers i vaig donar tot el que tenia, havia de classificar-me i a un revolt el cotxe em va fugir i vaig enganxar un munt: vaig bolcar després de fer una volta de campana, vaig quedar amb les rodes per amunt, el capó esclafat, vidres romputs..."

Seguim parlant d'aquest darrer esdeveniment i de com va reaccionar en Biel després d'haver bolcat: "em vaig empenyar i el casc va pegar un parell de metres enfora però a la pròxima tornarà a sortir".

Com veim moral i ànims a en Biel no n'hi manquen, així m'agrada! Un altre tema que tocam és el dels altres llubiners, les seves classificacions: "a les festes de Sineu en Ramon Reus quedà el 5è, en Joan Llompart el 6è, en Lluc per problemes elèctrics va abandonar i jo com ja he recalcat vaig quedar el 4t" acaba dient en Biel.

"A les festes de Maria" -conta en Lluc" "en Miquel Munar

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

quedà el 8è, jo el 13è i els altres participants quedaren enmig a excepció d'en Biel que abandonà degut a l'accident que patí. A aquesta cursa s'hi van inscriure 28 pilots".

El sistema d'entrenament és una altra qüestió plantejada: "alguns caps de setmana anam al circuit de sa Verdura i provam els cotxes per veure si funcionen bé".

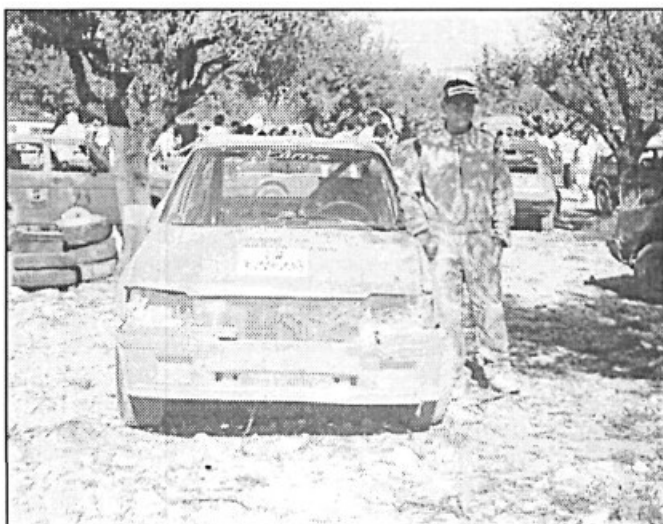
Volem saber com s'ho fan per arreglar els cotxes i les passes a seguir per tal d'anar a participar a una competició d'aquest tipus: "tot allò que nosaltres podem arreglar i que està al nostre abast ho fem nosaltres; el manteniment va a càrrec d'en Joan Torrens "de can Riera".

"Per anar a les corregudes comptam amb la col·laboració de GRUES CAN RIERA i dels patrocinadors que tenim: GRUPO UNAGRAS, LIMPIEZAS CAPÓ I NCLIMA. Heu de tenir en compte que cada cursa ens costa entre el dos unes 15.000 pta.; hem de pagar el transport de la grua, la benzina i la inscripció i això sense comptar els possibles desperfectes que puguin tenir algun dels dos cotxes". Vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la competició de Sineu i em va sorprendre la quantitat de llubiner que us vénen a veure. Què en pensau de l'afició?

"Un deu; a Sineu i a Maria vam quedar molt contents de la quantitat de llubiners que van venir a veure'ns".

Una pregunta obligada que ens veim obligats a fer, valgui la redundància, és a veure si tenen intenció de muntar a Llubi algun circuit: "no està en projecte ja que són molts de problemes. Tal volta lloguem una finca i fem alguna prova però sobre la possibilitat de muntar un circuit, no, ja que no sols és anar a córrer, has de llogar una ambulància encara que no és obligatòria però si aconsellable en aquestes competicions "pirates", has de passar per la pisa el cilindre, l'has de regar, has de comprar trofeus... com veis hi ha moltes despeses".

Tornam un poc enrera i en Lluc ens rememora els seus inicis: "vaig córrer la meua primera prova a Sineu ara fa uns quatre anys

Lluc Moya: «Tenim el triomf en les nostres mans»

amb un Simca 1.200 i en Joan "Petit" amb un Seat 127. Tots dos espenyàrem, va ploure molt i la pista estava impracticable.

A partir d'aquí vaig comprar un Ford Fiesta i el vaig anar preparant a poc a poc fins que l'any passat a Maria vaig aconseguir un segon lloc".

Finalment acabam aquesta xerradeta comentant un poc algunes anècdotes que els han ocorregut: "enguany per sant Jaume a Sa Pobla quasi vaig atropellar un moro. Vaig entrar dins el circuit i xerrant amb en Guillem Capó quasi el vaig tirar enlaire" comenta en Biel.

En Lluc ens comenta un fet que li va succeir també a Sa Pobla: "Ja feia temps que amb un altre pilot no ens dúiem massa bé, tenim una rivalitat grossa. És pobler i aquest dia a cada mànega li vaig guanyar; a la final em va esperar i no ho va poder consentir i em va envestir: m'espenyà un vidre i em va fer un forat. Una vegada acabada la cursa hi va haver empentes però no arribàrem a les mans".

I així acabarem aquesta interessant conversa amb aquests dos intrèpits "pilots" llubines que per ara no fan comptes córrer ja que "volem fer una revisió ben feta als dos cotxes".

Llàstima que en Biel el dia que tengué l'accident a Maria no tengués per copilot al seu company Lluc Feliu ja que coneixent en Lluc no ens hagués estranyat que li hagués dit: "la hemos cagado Luis".

Ànims i coratge!

Xesc Perelló i Felani.

**GRUES
CAN RIERA**

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBI

Tel.: 85 70 87
Mòvil: 908/43 55 50

SUPER BALEAR, S.L.
N.I.F. B-07564610

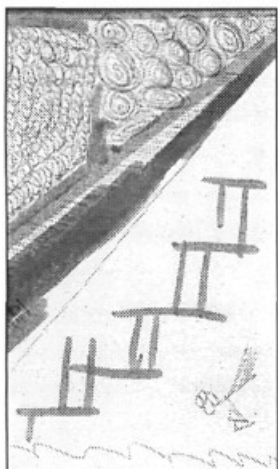
SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

L'ombra és de pedra

L'ombra és de pedra i el camí de pa,
tot vent hi té cabana
i el cor s'hi emmela si el silenci arrana
bec i ungles al milà

De tot arreu i de molt més enllà
m'escomet la campana
i a trenc del pou on la paraula grana
aprenc de caminar.

Tocaran anys pels marges de ponent
i jo, capdret, esperaré el moment
de tondre l'esperança.

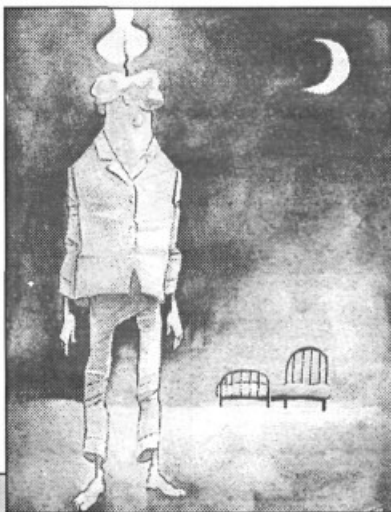
Que creixi el pèl novell i esventi focs.
Davall tot l'embalum dels enderroc
recomenço la dansa.

Miquel Martí i Pol

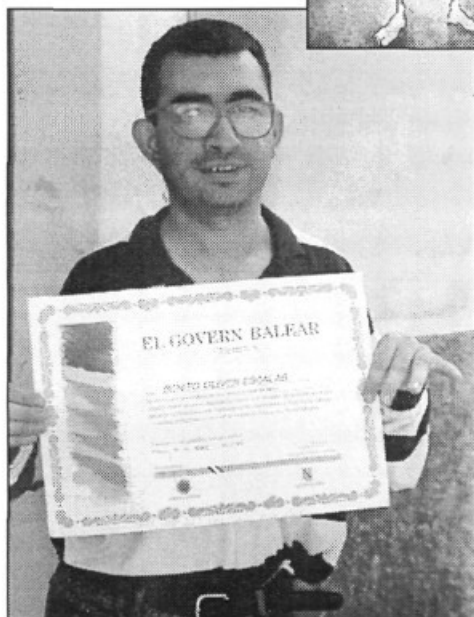
Pleniluni

Sobre la teua pell culmina una pregària
com un desig de començar el dia,
com un record de l'extasi

Dellà la coneixença
vessen els pensaments
conegudes respostes,
deixes de l'absolut
adormint-se en les foques
relacions sobtades.

Emili Rodríguez-
Bernabeu.

*En Benet vol
mostrar a tots
els lectors d'Udol
el seu diploma.*

Gloses d'actualitat

Les gloses sempre han
estat un recurs al servei del
poble per expressar els seus
sentiments.

També, i fins fa poc
temps eren una eina temuda
per la gent ja que també eren
usades per expressar fets i
succeïts que deixaven una
mica malament al que hi sor-
tia. La gent deia:

-Ja ho veuràs com te fa-
ran gloses.

Aquesta vegada i si
l'Udol m'ho permet expres-
saré una mica les meves re-
flexions sobre el fet que, per
solidaritat?, l'aigua de la
Marineta se n'hagi d'anar
cap a Palma i Calvià:

Ara que ha tornat a ploure,
tornen començar a xuclar,
a l'aigua l'han de menar
allà on hi ha molt de coure.

Ja que hem de ser solidaris,
l'aigua ens hem de deixar
prendre
i així ells poden emprendre
accions dignes de corsaris.

I la solidaritat,
és unidireccional,
ja que cap al Pla no cal
parlar-ne... no hi han pen-
sat!.

Ells empen l'aigua ben nos-
tra
en fer florir llurs negocis,
platges, hotels, bars i ocis...
d'aquells en són una mostra.

També en beuen si hi ha sed,
l'utilitzen per rentar,
però algú els ho fa pagar.
Això és un negoci net.

I fixau-vos... quins collons!:
diuen: -No heu d'estalviar!,
que això perdre ens farà
devers quatre-cents milions.

Els que l'aigua fan pagar,
la se n'han duita de gorra.
Sant Feliu que té una porra
les hauria d'arribar.

De l'aigua en treuen profit:
vénen el metro a vint duros,
i aquí que passam apuros,
no ens arriba ni un esquit.

I fins i tot aquí hi ha

qui pareix que els va a favor,
levant el qui amb més fer-
vor
l'aigua ens va defensar.

Diu que és per ser d'un par-
tit
que li diuen Pe Se Eme.
Però han llevat qui amb delit
defensava nostre emblema.

Volem solidaritat
per dur-se'n el que han mes-
ter,
però han de pensar que tam-
bé
el Pla està necessitat.

Ells tenen tot el turisme,
les indústries i els negocis,
que fan rics a tots els socis.
i diuen que això és civisme.

Aquí el camp pateix sequera
més i més assedegat;
cada any es seca el sembrat,
el gra no arriba ja a l'era.

La gent que feina no té,
a fora se n'ha d'anar...
A Palma i a Calvià
tenen un bon sementer!.

Si la solidaritat
és camí de dues vies,
i el que te n'has duit envies
al qui està necessitat;

I essent que està demostrat
que ells no treuen beneficis,
i a nosaltres perjudicis
només ens han arribat.

Senyor batle de Ciutat,
batlessa de Calvià,
pensau un poc amb el Pla:
Teniu SOLIDARITAT.

Del que guanyau tan sobrat
venent nostra aigua ben cara,
un poc enviau-nos ara:
Teniu SOLIDARITAT.

Teniu un poc de bondat,
distribuïu els negocis
feis als del Pla vostres socis:
Teniu SOLIDARITAT.

I també els qui heu manat
que se n'anàs un noi tan no-
ble.
Pensau amb el bé del poble:
Teniu SOLIDARITAT.

De mica en mica.

Al CDA Llubí (1)

Temporada 94-95

1. Si teniu un poc d'eima
vull ser escoltat
m'ha duit un poc de feina
composar aquest glosat.

2. He volgut fer un glosat
i ho hem de brindar amb xampany
vull recalcar l'amistat
que hem mantingut aquest any.

3. Jugadors i directiva
tots aquí reunits
formam una bona comitiva
tots junts i ben units.

4. Uns bons aplaudiments
per les al.lotes i dones
per sofrir tants de patiments
i ser tan bones al.lotes.

5. N'Andreu vull alabar
per la seva alegria
sempre té una melodia
quan ens hem de dutxar.

6. Ara li ha pegat la vena
d'anar a Inca a festejar
haurem de resar una novena
perquè en Miquel vengui a entrenar.

7. Tan sols ve quan pot
és en Benet "d'es Garbell"
a vegades comptam amb ell
i ens queda dormit com un xot.

8. Ràpid no ho és gaire
en Jordi "de can Peon"
lluïtador nat com l'aire
i fort com un camión.

9. A Cartagena van destinar
en Bennàssar, el nostre lliure,
de marina va tornar
amb nosaltres a conviure.

10. Mal de definir i retractar
és en Miquel Llompart
puntual o amb retard
cap entreno sol faltar.

11. Fort i contundent
és en Llorenç "de ca na Maça"
a vegades surt perdent
amb tanta mala traça.

12. Enguany acaba d'arribar
amb noltros s'ha ajuntat
per nom Miquel Salvà
i no el tenim massa tractat.

13. Amb un golàs ens delità
en Toni Gelabert "Coramet"
amb alegria ho celebrà
i el camp li fou estret.

14. No vull acabar sense animar
al nostre amic Toni Bergas
que malgrat enguany no jugar
ens montarem unes bones juergues.

15. Un glosat he intentat fer
per animar aquesta vetlada
porteria i defensa primer
i que tenguem bona anyada.

16. Segona part això tendrà
idò que vos heu cregut
ningú se n'escaparà
de ses gloses d'en "Menut".

Xesc Perelló i Felani "Menut"
Sineu - Nadal '95.